

**Prognoza oddziaływania na środowisko
projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno**

Autor: Beata Sielewicz

grudzień, 2021r.

Spis treści

1	Podstawa prawna	3
2	Cel i zakres	3
3	Metodyka prac	4
4	Przedmiot prognozy	5
5	Analiza zgodności Planu z celami środowiskowymi	33
6	Scenariusz zmian w środowisku w przypadku braku realizacji celów i zadań przewidzianych w Planie	34
7	Identyfikacja potencjalnych oddziaływań	35
8	Istniejący stan środowiska	37
8.1	Gleby i surowce mineralne	37
8.2	Powietrze atmosferyczne	37
8.3	Hałas akustyczny	38
8.4	Wody powierzchniowe i podziemne	39
8.5	Środowisko przyrodnicze	43
8.6	Zabytki materialne	53
8.7	Krajobraz	53
9	Analiza potencjalnego oddziaływania na środowisko	54
9.1	Gleby i surowce mineralne	54
9.2	Powietrze atmosferyczne	54
9.3	Hałas akustyczny	55
9.4	Wody powierzchniowe i podziemne	55
9.5	Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze	57
9.6	Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	63
9.7	Oddziaływanie na krajobraz	63
9.8	Oddziaływanie na ludzi	64
9.9	Wpływ na zmiany klimatu, adaptacja do zmian klimatycznych	64
9.10	Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych	67
9.11	Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań transgranicznych	67
10	Działania łagodzące, wnioski	68
11	Wykaz literatury	70
12	Streszczenie w języku niespecjalistycznym	71
Załączniki:		
– Uzgodnienia RDOŚ w Lublinie i PPIS w łącznej zakresu i stopnia szczegółowości prognozy		
– Oświadczenie wykonawcy o spełnianiu wymagań		

1. Podstawa prawna

Podstawą do przygotowania „Prognozy oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno” są normy prawne zawarte w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020r., poz. 283 ze zm.), zwanej dalej ustawą OOŚ. Ustawa ta transponuje do krajowego prawodawstwa przepisy Wspólnoty Europejskiej dotyczące postępowania w sprawie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko (Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27.06.2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. U. WE L 197 9 z 21.07.2001 r.)).

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy OOŚ przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagane jest w przypadku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. „Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno” wyznacza nowe obszary zabudowy mieszkaniowej oraz obszar usług, wraz z niezbędną infrastrukturą drogową oraz techniczną. Projekt planu zawiera zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, który nie dotyczy infrastruktury technicznej i dróg. W odniesieniu do tej grupy ingerencji w środowisko plan tworzy ramy dla perspektywicznej realizacji przedsięwzięć kwalifikujących się do mogących znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r. poz. 1839).

W ramach procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagane jest sporządzenie prognozy oddziaływania projektu dokumentu na środowisko.

2. Cel i zakres

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest jednym z podstawowych instrumentów ochrony środowiska o charakterze prewencyjnym. Ma na celu analizę i ocenę potencjalnych możliwych oddziaływań na środowisko zanim wystąpią one w rzeczywistości. Umożliwia uniknięcie oddziaływań negatywnych i sprzecznych z obowiązującym prawem, podjęcie wyprzedzająco w stosunku do działań inwestycyjnych rozwiązań korygujących, zapobiegawczych i łagodzących wpływ na środowisko przyrodnicze oraz zdrowie i życie ludzi. Ocena strategiczna jest instrumentem zrównoważonego rozwoju, tj. realizacji celów rozwojowych przy jak najmniejszym obciążeniu środowiska.

Celem oceny strategicznej jest także dostarczenie organom opracowującym projekt planu zagospodarowania przestrzennego oraz zainteresowanemu społeczeństwu informacji niezbędnych do podjęcia w pełni świadomych decyzji o przyjęciu projektu dokumentu wraz z jego konsekwencjami.

Zakres i szczegółowość prognozy są adekwatne do stopnia szczegółowości analizowanego dokumentu, tj. projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno

Niniejsza prognoza, sporządzona na potrzeby oceny strategicznej, zawiera zakres zgodny z art. 51 ust. 2 ustawy OÖŚ oraz uzgodnieniami zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w Prognozie, dokonany z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie (zn. WOOŚ.411.68.2021.AŁ z dn. 13.09.2021r.) i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Łęcznej (zn. ONS.NZ.9027.2.30.2021 z dn. 25.10.2021). Kopie ww. pism stanowią załącznik do Prognozy.

3. Metodyka prac

Zastosowana metodyka prac została oparta na dwu modelach:

Model 1 – synteza typowych metod dla sporządzania dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu. Wzięto także pod uwagę skalę planu i powiązania funkcjonalne i środowiskowe z sąsiednimi obszarami. Wykorzystano opracowanie ekofizjograficzne dla gminy Ludwin.

Model 2 - wzorowany na procedurze oceny oddziaływania na środowisko, stosowany w postępowaniach administracyjnych, prowadzących do wydania zgody na realizację konkretnych przedsięwzięć. Pozwala to na przybliżone określenie oddziaływań na środowisko w sposób naukowo potwierdzony i dość precyzyjny. Model ten sprawdza się w przypadku dokumentów wytyczających ramy dla określonych ingerencji w środowisko, mających na etapie oceny określony tylko przybliżony zakres. Informacje o typowych oddziaływaniach inwestycji środowisko czerpane były z wiedzy eksperckiej Wykonawcy oraz dostępnych danych literaturowych, odnoszących się do kwestii środowiskowych i powiązań z zagospodarowaniem przestrzennym.

Analizy prowadzone w ramach oceny oddziaływania na środowisko objęły trzy zasadnicze etapy: identyfikację, prognozę i ocenę. Przeprowadzono analizę scenariusza zmian w przypadku braku realizacji zmian w planie, tj. tzw. wariantu „0”, co stanowiło poziom odniesienia (referencyjny) dla analizy wpływu na środowisko związanego z wdrożeniem jego zapisów.

Wykorzystana została w pierwszej kolejności metoda screeningu w celu identyfikacji możliwych potencjalnych oddziaływań na środowisko w wynikających z wdrożenia Strategii (czynniki presji) oraz rozpoznania stanu środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru oraz jego wrażliwości na czynniki presji, a także wskazania na tej podstawie kwestii problemowych do pogłębionych analiz, które stanowiły drugi etap prac. Taka ocena pozwala wskazać na prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnego oddziaływania na poszczególne aspekty środowiska i skupić uwagę na kwestiach istotnych.

Analiza środowiskowa oparta jest o dostępne dane literaturowe (źródła wskazane w rozdziałach branżowych), i wiedzę własną autora, materiały kartograficzne, akty prawne, wizję terenową a jej stopień szczegółowości jest uzależniony od stopnia szczegółowości planu, przy zastosowaniu zasady przezorności.

W Prognozie wykorzystano także dostępne wytyczne metodyczne, odnoszące się pod poszczególnych grup zagadnień, w tym „Poradnik dotyczący uwzględniania problematyki zmian klimatu i różnorodności biologicznej w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko” https://sdr.gdos.gov.pl/Documents/OO%C5%9A/bio-clia_SEA_2015.pdf

Zgodnie z zasadą przezorności w analizach uwzględniono najdalej idący zakres zadań inwestycyjnych, tak aby niedostatek wiedzy (brak szczegółów realizacyjnych na etapie planowania przestrzennego) nie powodował pominięcia lub niedoszacowania oddziaływań i nie tworzył ryzyka zinterpretowania ich na niekorzyść środowiska.

Źródłem zidentyfikowanych problemów metodycznych było wyprzedzające plan i zaistniałe w praktyce przekształcenie środowiska poprzez wprowadzenie zabudowy lub inne przystosowanie do funkcji wypoczynkowych i rekreacyjnych na części terenów wydzieleń przestrzennych. Ocena oddziaływania na środowisko co do zasady jest procedurą prewencyjną. W celu analizy zakresu oddziaływań zastosowano analizę retrospektywną na podstawie danych literaturowych, a charakter przyrodniczy oceniano przez analogię do sąsiednich terenów niezainwestowanych.

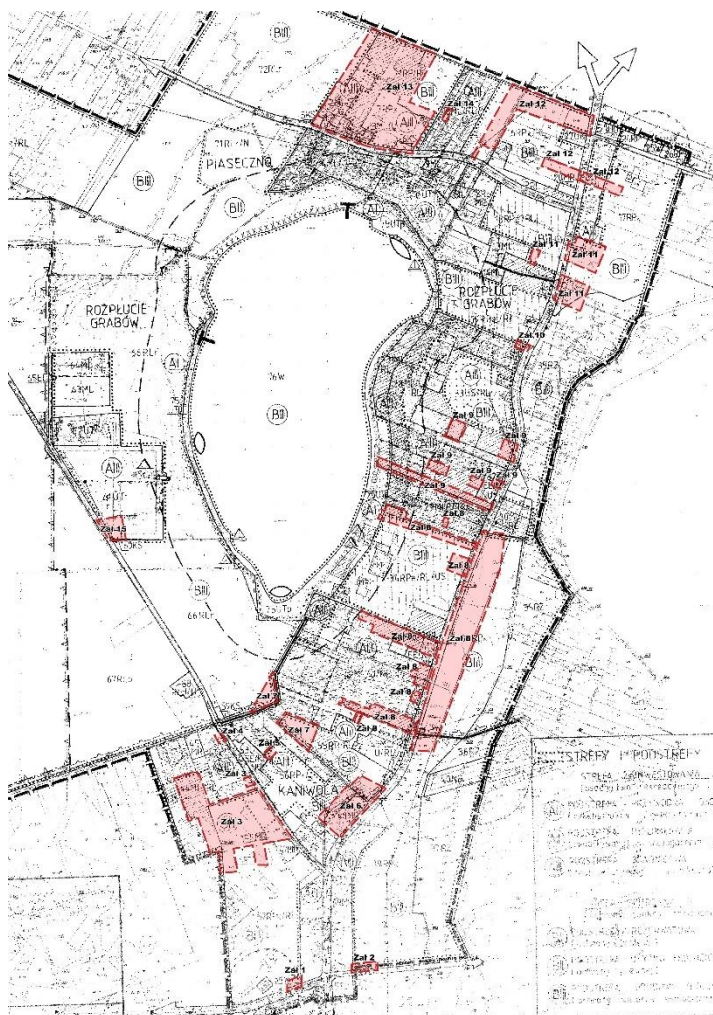
4. Przedmiot prognozy

Przedmiotem prognozy jest projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno. Obszar opracowania położony jest w gminie Ludwin, w powiecie łęczyńskim. Obejmuje obszar funkcjonalny jeziora Piaseczno z otaczającym terenem. Zakres zmian w planie dotyczy wyznaczenia obszarów o funkcjach mieszkaniowych w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej i letniskowej, obszarów o funkcjach usługowych, a także terenów leśnych i upraw polowych oraz sieci dróg i infrastruktury technicznej do obsługi nowych wydzieleń. Obszary wskazane w projekcie planu pod zabudowę w części dotyczą gruntów już zabudowanych lub w inny sposób przekształconych w celach rekreacyjnych lub usługowych.

Wyznaczenie w planie zagospodarowania przestrzennego nowych terenów inwestycyjnych ma charakter perspektywiczny. Zmiany będą rozciągnięte w czasie i będą przebiegały stopniowo, w zależności od aspiracji potencjalnych inwestorów oraz uwarunkowań społeczno - ekonomicznych. Pełny zakres zmian nie musi się w praktyce zrealizować.

Plan (projekt uchwały RG Ludwin) zawiera ustalenia ogólne (rozdz. 2), określające zasady mające zastosowanie na całym obszarze objętym planem, w tym wymagania dla każdej perspektywicznej ingerencji w środowisko odnoszące się bezpośrednio do poszczególnych komponentów środowiska z uwzględnieniem wymaganego poziomu ich ochrony. Zawiera ponadto ustalenia szczegółowe (rozdz. 3) dla poszczególnych wydzieleń, dla których plan określa nowe funkcje lub przeznaczenie. Lokalizacja wydzieleń przedstawiona jest w 15 załącznikach graficznych. Orientacyjny układ przestrzenny terenów ujętych w załącznikach graficznych przedstawia się następująco.

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

W zakresie ochrony krajobrazu plan zobowiązuje do zachowania i ochrony istniejących zadrzewień. Nie określa natomiast zasad i sposobu zagospodarowania terenów wynikających z położenia w granicach krajobrazów priorytetowych, określanych w audycie krajobrazowym oraz w planie zagospodarowania przestrzennego województwa, z tego powodu, że dla województwa lubelskiego audyt taki nie został jeszcze przeprowadzony.

Plan określa granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Dla obszarów położonych w granicach Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie plan obliguje do przestrzegania wszystkich warunków i zasad określonych w akcie tworzącym. Obecnie jest to Rozporządzenie Nr 7 Wojewody Lubelskiego z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 73, poz. 1528 z 2005 r.), a także planu ochrony w momencie, gdy zostanie ustanowiony. W odniesieniu do otuliny PK Pojezierze Łęczyńskie zgodnie z ustaleniami planu obowiązują warunki użytkowania i zagospodarowania terenów w sposób wykluczający negatywne oddziaływanie na przyrodę Parku.

Dla terenów położonych w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 PLB060019 Polesie plan obliguje do przestrzegania wszystkich warunków i zasad określone w przepisach odrębnych dotyczących celu i przedmiotu ochrony oraz ustanowienia tego obszaru, w tym: planu zadań ochronnych dla obszaru, planu ochrony dla obszaru, jeśli zostaną ustanowione.

Plan odrębnie wprowadza zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100,0 m od linii brzegu jeziora Piaseczno (co jest zgodne z zakazami obowiązującymi na obszarze PK) oraz zakaz lokalizacji usług uciążliwych, uciążliwej produkcji usług handlu o powierzchni sprzedaży 1000 m² i większej. Na obszarze planu obowiązuje zakaz realizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, określonych w przepisach odrębnych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących infrastruktury technicznej oraz dróg.

W zakresie zaopatrzenia w wodę plan przewiduje wykorzystanie z istniejących i projektowanych wodociągów, o parametrach wymaganych dla ochrony przeciwpożarowej i zaopatrzenia przyległej zabudowy lub zagospodarowania terenu, oraz dopuszcza zaopatrzenie w wodę z wykorzystaniem istniejących odwiertów studziennych lub budowę indywidualnych ujęć wody.

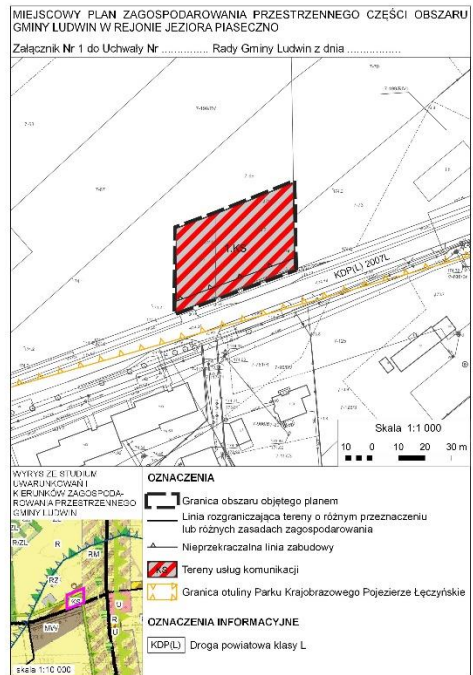
W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych oraz wód opadowych plan przewiduje docelowo odprowadzenie ścieków systemami kanalizacji zbiorczej do istniejących i projektowanych na terenie gminy oczyszczalni ścieków. Do czasu objęcia poszczególnych terenów zbiorczą siecią kanalizacyjną dopuszcza stosowanie rozwiązań indywidualnych, tj. zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków, z wykluczeniem terenów narażonych na zalewanie wodami opadowymi i innych terenów o niekorzystnych dla budowy oczyszczalni (ze względów technologicznych i na ochronę środowiska) warunkach hydrogeologicznych.

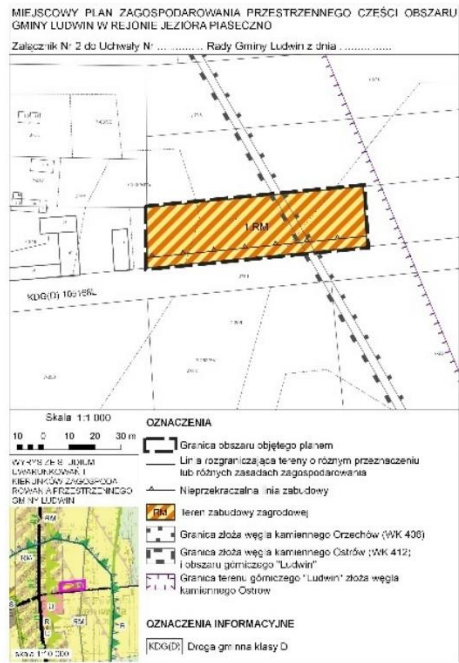
Plan określa zasady ochrony wód ze względu na położenie całego obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 Niecka Lubelska (Chełm-Zamość), w tym: nakaz realizacji płyt gnojowych, zbiorników na gnojowicę na terenach zabudowy zagrodowej, stosowania nieprzepuszczalnej nawierzchni w miejscach przeznaczonych do czasowego gromadzenia odpadów powstających w procesie realizacji inwestycji na działce budowlanej, zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych.

W zakresie ochrony powietrza plan zobowiązuje do stosowania w celach grzewczych bezemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła, spełniających wymagania standardów jakości powietrza, a także dopuszcza wykorzystanie odnawialnych źródeł energii dla realizacji zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło, z wyłączeniem urządzeń wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW.

W zakresie ochrony przed polami elektromagnetycznymi plan zakazuje lokalizacji infrastruktury technicznej, która powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska, w obrębie budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu budownictwa. Dopuszcza jedynie na terenach MN i RM lokalizację obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu z zakresu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Zestawienie zmian wynikających z projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno

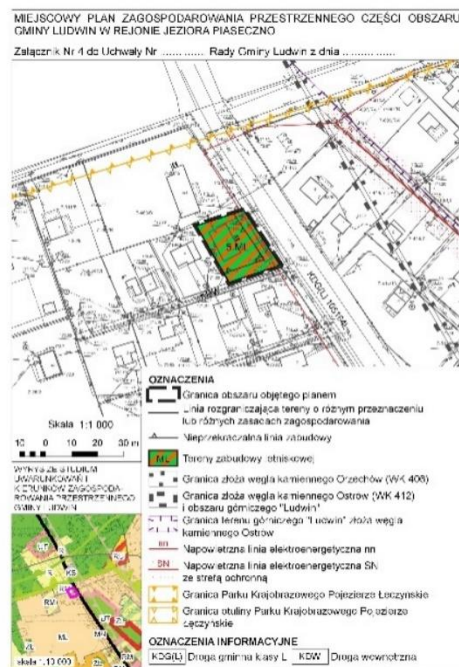
Nr załącznika graficznego do projektu mpzp	Wydzielenie planu	Ustalenia szczegółowe planu w zakresie przeznaczenia oraz warunków zabudowy i zagospodarowania terenu/ zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, istotne dla analizy środowiskowej	Stan obecny
1 	1.KS Teren usług komunikacji	Przeznaczenie podstawowe – tereny usług komunikacji, w tym: parkingi, przystanki komunikacji publicznej, stacje paliw, myjnie samochodowe, infrastruktura drogowa, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi gastronomii, obiekty zaplecza administracyjno-socjalnego, infrastruktura techniczna, zieleń izolacyjna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 50%, wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,05, max 0,5, wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 20%; dopuszcza się zagospodarowanie zgodne z przeznaczeniem pod warunkiem jednoczesnego nasadzenia izolacyjnej zieleni wysokiej;	Grunt użytkowany rolniczo, niezabudowany
2	1.RM	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa,	Grunt użytkowany

	Teren zabudowy zagrodowej	Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 40%, wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,6, wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 30%;	rolniczo - orny, Niezabudowany, przedłużenie ciągu zabudowy, w bezpośrednim sąsiedztwie centrum miejscowości Kaniwola
3	1.RM/ML, 2.RM/ML, 3.RM/ML Tereny zabudowy zagrodowej i letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, usługi nieuciążliwe, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – max 40%,	1 RM/ML-teren przekształcony i zabudowany 2 RM/ML – użytkowany rolniczo 3 RM/ML-teren

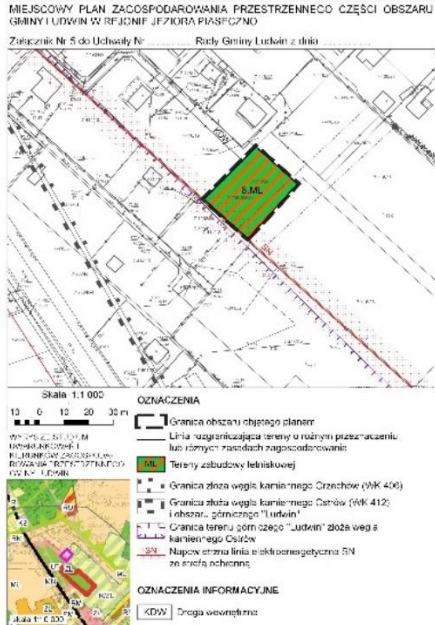
		wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie letniskowej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie letniskowej – min. 0,05, max 0,2, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 30%, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie letniskowej – min. 50%,	użytkowany rolniczo
	1.MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 40%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,2, max 0,9, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 30%,	Teren przekształcony i zabudowany – dom jednorodzinny
	1.ML, 2.ML, 3.ML, 4.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki, gastronomii; Wskaźniki zagospodarowania terenu:	1.ML – teren rolny, w pn części 1 działka zabudowana

		- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,05, max 0,2, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 50%, Dopuszcza się podział nieruchomości dla terenów oznaczonych symbolami: a) 1.ML i określa się minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych – 1 450 m², b) 4.ML i określa się minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych – 1 000 m²;	2.ML- teren przekształcony i zabudowany 3.ML – Teren w większości przekształcony i zabudowany 4.ML – teren w części przekształcony i zabudowany, w części użytkowany rolniczo - pole orne
	1.KDW, 2.KDW, 3.KDW, 4.KDW, 5.KDW, 6.KDW – tereny dróg wewnętrznych	a) przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, b) przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna;	
	1.R, 2.R – tereny rolnicze	Przeznaczenie podstawowe – uprawy rolne, użytki zielone, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna i drogowa; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) zachowanie istniejących oraz wprowadzanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych,	1 R - Teren przekształcony i zabudowany

		b) adaptuje się istniejące zagospodarowanie terenu jako tymczasowe zagospodarowanie zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu, c) dopuszcza się lokalizację budynków i obiektów związanych z produkcją rolną, d) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych służących obsłudze gospodarki rolnej.	2 R – użytkowanie rolnicze
	1.ZL, 2.ZL – tereny lasów	Przeznaczenie podstawowe – lasy, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) tymczasowe zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu; b) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych niezwiązanych z gospodarką leśną,	Siedliska grądowe z udziałem dębu
4	5.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,4, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 50%,	Teren przekształco ny i zabudowany

5	6.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%,	Teren zagospodarowany
---	------------------------------------	--	-----------------------

		- wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 50%,	
6	4.RM/ML, 5.RM/ML Tereny zabudowy zagrodowej i letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, usługi nieuciążliwe, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – max 40%,	4.RM/ML – teren w większości przekształcony i zabudowany 5.RM/ML – teren rolniczy

Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno

NIEZASOBY PLAN ZAGOSPODAROWANIA "PRZEŁAZENIA CZĘŚCI OBIKTU LUDYNY W REJONIE JEZIORA PIASECZYŃSKO Zobacz też 5-1: Udział w... - Tabela 5-1: Udział w... - Tabela 5-1: Udział w... Skala: 1:500 OZNACZENIA: - Granice obszarów objętych planem - Obszary o różnym stopniu zagrożenia powodzią - Obszary o różnym stopniu zagrożenia powodzią - Obszary o różnym stopniu zagrożenia powodzią DZIENNIK INFORMACYJNY Miejscowość: ...		- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie letniskowej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie letniskowej – min. 0,05, max 0,2, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 30%, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie letniskowej – min. 50%	
7.KDW – tereny dróg wewnętrznych		Przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna;	
3.ZL – tereny lasów		Przeznaczenie podstawowe – lasy, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) tymczasowe zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu, b) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych niezwiązanych z gospodarką leśną, c) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych służących obsłudze gospodarki leśnej.	Teren istniejącego lasu o charakterze grądowym
7	7.ML – tereny zabudowy letniskowej	- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3,	Teren porośnięty roślinnością o charakterze

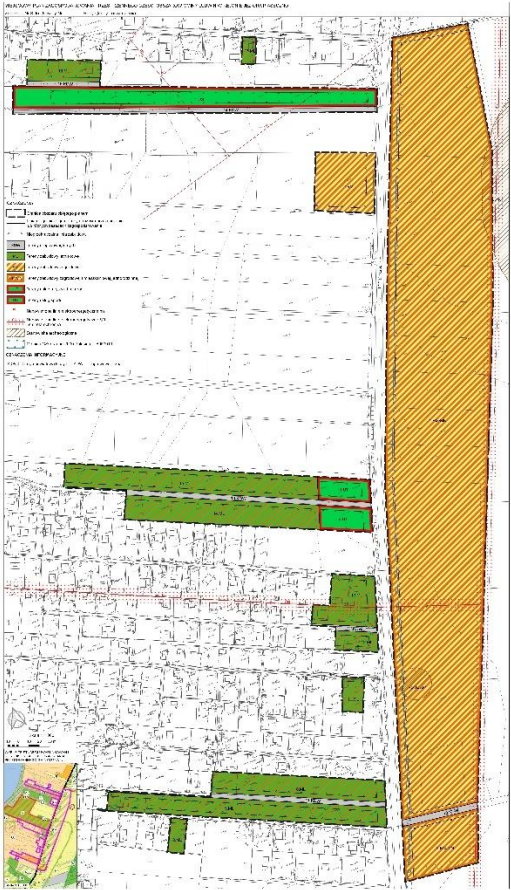
Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno

- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej
- min. 50%,

leśnym. W drzewostanie znajduje się kilkanaście starych sosen o rozłożystym pokroju koron, wskazującym, że były to kiedyś drzewa śródpolne, rosnące w małym zwarciu lub na otwartej przestrzeni, która uległa naturalnej sukcesji. Teren został uzbrojony w instalację elektryczną.

	8.KDW, 9.KDW – tereny dróg wewnętrznych	Przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna;	8.KDW – teren od strony istniejącej drogi rozjeżdżony przez samochody 9.KDW – częściowo porośnięty roślinnością, częściowo istniejący dojazd
	1.ZU – tereny obsługi gospodarki leśnej	Przeznaczenie podstawowe – lasy, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna, zabudowa dla potrzeb gospodarki leśnej, zagroda leśna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 5%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,01, max 0,05, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 90%, d) parametry kształtowania zabudowy: - maksymalna wysokość budynków – 5,0 m, - maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych budynków – 1	Teren porośnięty roślinnością leśną

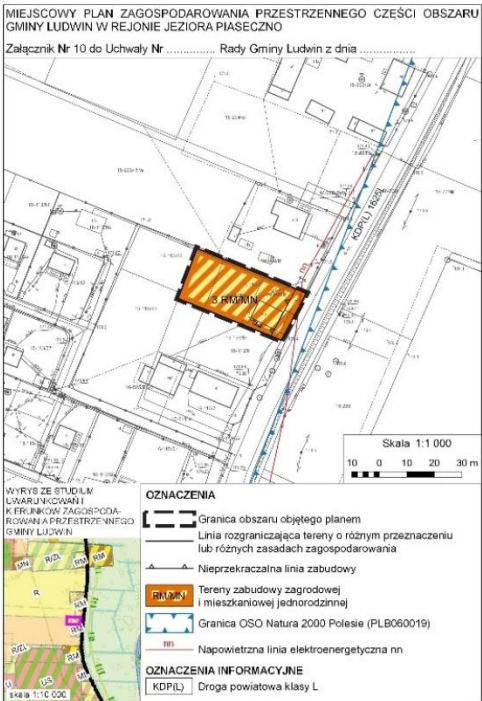
8 	2.RM Teren zabudowy zagrodowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: 1. wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, 2. wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,6, 3. wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 40%;	Grunt rolny, pole
	1.RM/MN, 2.RM/MN – tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, usługi nieuciążliwe, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – max 35%, - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 0,1, max 0,5, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 50%,	Grunt rolny, pola orne z pojedynczymi zadrzewieniami

		- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 60%, 5) dopuszcza się podział nieruchomości dla terenów oznaczonych symbolami 1.RM/MN i 2.RM/MN i określa się minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych – 3 000 m²;	
	8.ML, 9.ML, 10.ML, 11.ML, 12.ML, 13.ML, 14.ML, 15.ML, 16.ML, 17.ML	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki; Wskaźniki zagospodarowania terenu: wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,05, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 50%, 5) dopuszcza się podział nieruchomości dla terenów oznaczonych symbolami: 9.ML, 10.ML, 14.ML, 15.ML i określa się minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych – 500 m²;	8,9,10 ML - Teren ulegający naturalnej sukcesji w kierunku lasu, porośnięty samosiewem gł. brzozy i sosny. 11.ML – teren zagospodarowany i częściowo zabudowany 12,13 ML – teren zagospodarowany i zabudowany 14,15 ML - grunt orny

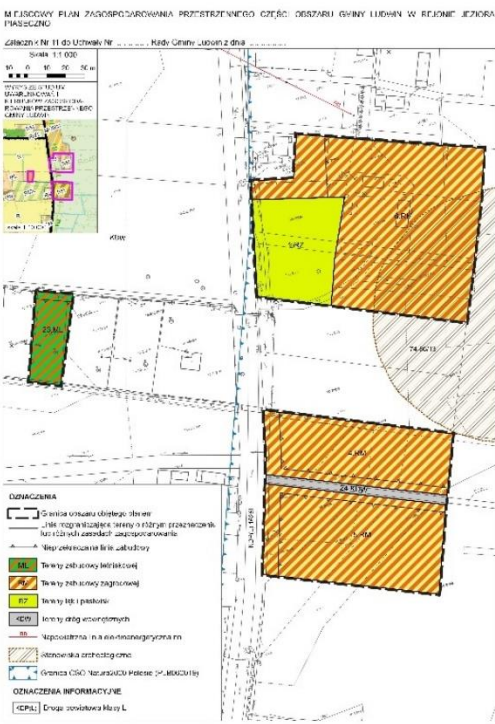
	1.UT i 2.UT – tereny usług turystyki i rekreacji	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa usług turystyki, usługi sportu i rekreacji, Przeznaczenie dopuszczalne – funkcje mieszkaniowe związane z obiektem usług turystyki, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 40%,	grunt orny
	1.US – tereny usług sportu	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa usług o charakterze sportowym: obiekty sportowe, rekreacyjne, place gier i zabaw, Przeznaczenie dopuszczalne – infrastruktura techniczna, usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki, gastronomii; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 50%,	Teren przekształco ny, ogrodzony i w większości zabudowany
	10.KDW, 11.KDW,	Przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna;	Istniejące drogi

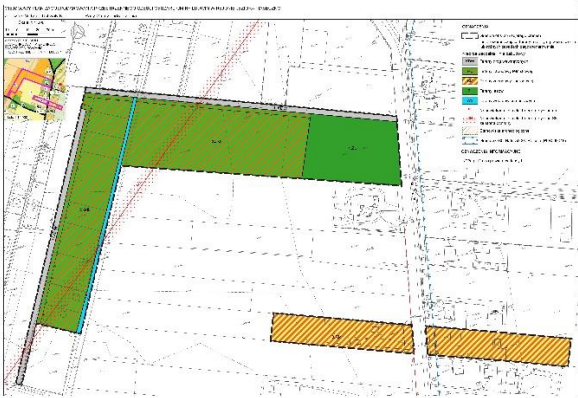
	12.KDW, 13.KDW, 14.KDW, 15.KDW – tereny dróg wewnętrznych		nieutwardzo ne
9	3.RM Teren zabudowy zagrodowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: 1. wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 40%, 2. wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,6, 3. wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 40%;	Grunt orny
	18.ML, 19.ML, 20.ML, 21.ML, 22.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej dla terenów 19.ML, 21.ML, 22.ML – max 30%, - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej dla terenów 18.ML, 20.ML – max 20%,	18 ML – teren częściowo zabudowany 19, 20, 21, 22 ML – teren zagospodaro wany z istniejąca zabudową

		- wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 60%,	
	19.KDW – tereny dróg wewnętrznych	Przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna;	Istniejąca droga
	3.R – tereny rolnicze	Przeznaczenie podstawowe – uprawy rolne, użytki zielone, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna i drogowa; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) zachowanie istniejących oraz wprowadzanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, b) adaptuje się istniejące zagospodarowanie terenu jako tymczasowe zagospodarowanie zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu, c) dopuszcza się lokalizację budynków i obiektów związanych z produkcją rolną.	Teren zagospodaro wany i częściowo zabudowany
10	3.RM/MN – tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, usługi nieuciążliwe, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – max 35%,	Teren zagospodaro wany i częściowo zabudowany

 MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI OBSZARU GMINY LUDWIN W REJONIE JEZIORA PIASECZNO Załącznik Nr 10 do Uchwały Nr Rady Gminy Ludwin z dnia Skala 1:1 000 10 0 10 20 30 m WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LUDWIN OZNACZENIA - Granica obszaru objętego planem - Linia rozgraniczająca tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania - Nieprzekraczalna linia zabudowy - RM/MN Tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej - Granica OSO Natura 2000 Polesie (PLB060019) - nn Napowietrzna linia elektroenergetyczna nn OZNACZENIA INFORMACYJNE - KDPIŁ Droga powiatowa klasy L		- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 50%,	
11	4.RM, 5.RM, 6.RM Teren zabudowy zagrodowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej dla terenów 4.RM, 5.RM – max 40%,	4, 5 RM – grunt rolny, wydzielanie 4 RM od północy graniczy ze szpalerem różnogatunk

Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno

		- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej dla terenu 6.RM – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej dla terenów 4.RM, 5.RM – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej dla terenu 6.RM – min. 0,1, max 0,4, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej dla terenów 4.RM, 5.RM – min. 50%, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej dla terenu 6.RM – min. 60%;	owych drzew w wieku ok. 40 lat 6 RM - teren częściowo zabudowany zabudowa zagrodową
	23.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 60%,	Teren zabudowany
	1.RZ – tereny łąk i pastwisk	Przeznaczenie podstawowe – użytki zielone, łąki, pastwiska, Przeznaczenie uzupełniające – uprawy polowe, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu:	Grunt rolny

		a) zachowanie istniejących oraz wprowadzanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, b) dopuszcza się lokalizację budynków i obiektów związanych z produkcją rolną.	
	24.KDW	przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna;	Grunt rolny
12	7.RM, 8.RM Teren zabudowy zagrodowej 	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 40%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 50%;	Tereny zagospodarowane z istniejącą zabudową
	24.ML, 25.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki, sportu, gastronomii; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 15%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3,	24 ML – grunt rolny 25 ML – teren częściowo przekształcony i częściowo zabudowany

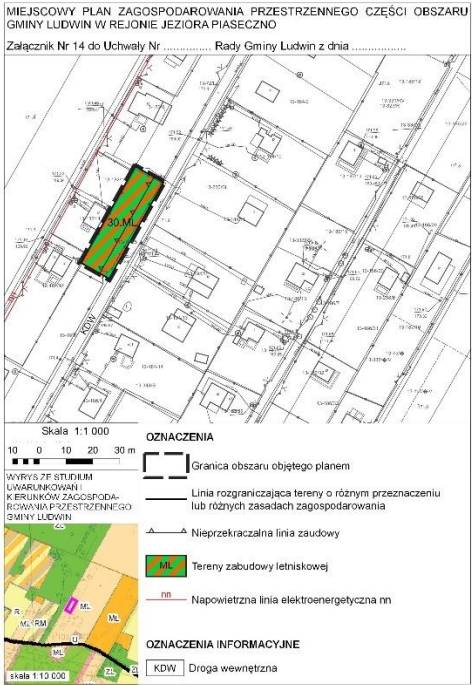
		- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 60%,	
	16.KDW, 17.KDW – tereny dróg wewnętrznych	Przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) tymczasowe zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu, b) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych niezwiązanych z gospodarką leśną, c) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych służących obsłudze gospodarki leśnej.	Istniejące drogi
	4.ZL – tereny lasów	Przeznaczenie podstawowe – lasy, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) tymczasowe zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu, b) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych niezwiązanych z gospodarką leśną, c) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych służących obsłudze gospodarki leśnej.	Istniejąca roślinność leśna o charakterze grądowym
	3.WS – tereny wód powierzchniowy ch śródlądowych	Przeznaczenie podstawowe – ciekі wodne, rowy melioracyjne; a) zachowanie istniejących oraz wprowadzanie nowych zadrzewień i zakrzewień nadrzecznych, b) utrzymanie i ochrona rowów melioracyjnych, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach odrębnych.	Ślad dawnego rowu

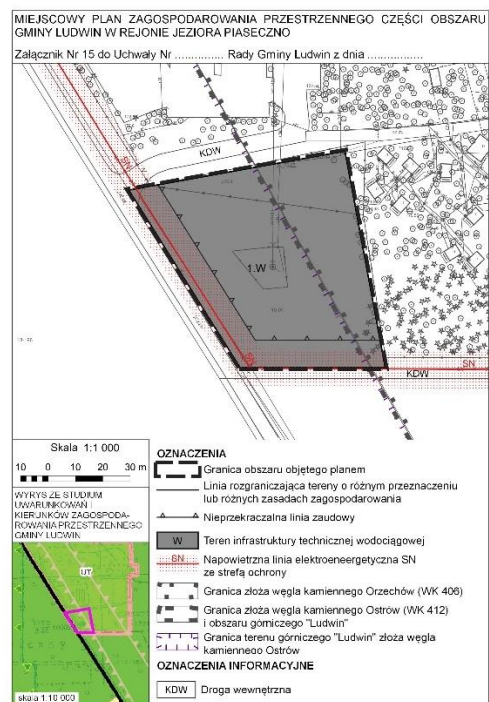
13 	6.RM/ML, 7.RM/ML, 8.RM/ML Tereny zabudowy zagrodowej i letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, usługi nieuciążliwe, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – max 40%, - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie letniskowej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie letniskowej – min. 0,05, max 0,2, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 30%, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie letniskowej – min. 50%,	Tereny zagospodarowane z istniejącą zabudową
4.RM/MN, 5.RM/MN, 6.RM/MN – tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	4.RM/MN, 5.RM/MN, 6.RM/MN –	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, Przeznaczenie dopuszczalne – usługi agroturystyczne, usługi nieuciążliwe, zabudowa przetwórstwa rolno-spożywczego, infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – max 40%, - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – max 30%,	4 RM/MN – grunt orny, w północnej części istniejąca zabudowa 5 RM/MN – teren rolny, w południowej

		- wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 0,1, max 0,6, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 0,1, max 0,5, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie zagrodowej – min. 50%, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 60%, Zabudowa adaptowana	części zabudowany 6 RM/MN grunt rolny
	26.ML, 27.ML, 28.ML, 29.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa), Przeznaczenie dopuszczalne – usługi nieuciążliwe z zakresu: rekreacji, turystyki, sportu, gastronomii; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 60%,	26, 27, 28 ML- Tereny zagospodarowane z istniejącą zabudową 29 ML – teren częściowo rolny, częściowo zagospodarowany z istniejącą zabudową
	1.U, 2.U – tereny zabudowy usługowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa usługowa, usługi nieuciążliwe, Przeznaczenie dopuszczalne – infrastruktura techniczna, funkcja mieszkaniowa związana z obiektami usługowymi;	Tereny zagospodarowane z

		Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 60%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 1,2, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 30%, c) adaptuje się istniejące zagospodarowanie terenu jako tymczasowe zagospodarowanie zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu;	istniejącą zabudową
	18.KDW, 20.KDW, 21.KDW, 22.KDW, 23.KDW – tereny dróg wewnętrznych	Przeznaczenie podstawowe – infrastruktura drogowa, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu:	Istniejące drogi
	4.R, 5.R – tereny rolnicze	Przeznaczenie podstawowe – uprawy rolne, użytki zielone, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna i drogowa; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) zachowanie istniejących oraz wprowadzanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, b) dopuszcza się lokalizację budynków i obiektów związanych z produkcją rolną, c) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych służących obsłudze gospodarki rolnej.	Grunty orne

	5.ZL, 6.ZL, 7.ZL, 8.ZL – tereny lasów	Przeznaczenie podstawowe – lasy, Przeznaczenie uzupełniające – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: a) tymczasowe zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami ogólnymi planu, b) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych niezwiązanych z gospodarką leśną, c) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych służących obsłudze gospodarki leśnej.	Tereny porośnięte roślinnością leśną o charakterze grądowym, w wyniku naturalnej sukcesji
14	30.ML – tereny zabudowy letniskowej	Przeznaczenie podstawowe – zabudowa rekreacji indywidualnej (letniskowa); Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 30%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,1, max 0,3, - wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – min. 60%,	Teren zagospodarowany

			
15	1.W – teren infrastruktury technicznej wodociągowej	Przeznaczenie podstawowe – tereny sieci i urządzeń wodociągowych służących ujmowaniu, przesyłowi i zaopatrzeniu w wodę oraz budynków i budowli im towarzyszących, Przeznaczenie dopuszczalne – infrastruktura techniczna; Wskaźniki zagospodarowania terenu: - wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej – max 20%, - wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej – min. 0,05, max 0,4,	Teren zagospodarowany, stary parking utwardzony, z enklawami zadrzewień

- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej
– min. 70%;

+ Paragraf 10

5. Analiza zgodności Planu z celami środowiskowymi

Plan, niezależnie od jego lokalnego charakteru, realizuje cele przyjęte w dokumentach na poziomie krajowym.

Zawiera zapisy w ramach ustaleń ogólnych i szczegółowych wpisujące się w założenia Polityki ekologicznej Państwa 2030. Należą do nich zapisy odnoszące się do kształtowania zagospodarowania przestrzennego w sposób odpowiadający na wyzwania łagodzenia skutków zmian klimatu, jak i adaptacji do tych zmian. Plan pod tym względem odpowiada także na wyzwania i cele stawiane na poziomie Unii Europejskiej - przez plan działania Europejski Zielony Ład.

Plan wpisuje się w założenia Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030. Jednym z celów tego dokumentu jest poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.

Plan wpisuje się także w ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego. Kompleks Piaseczna znajduje się w obrębie obszarów rozwoju turystyki wypoczynkowej, w tym turystyki kwalifikowanej - wodnej.

Na poziomie lokalnym plan realizuje cele wyznaczone w Studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Ludwin, a także w Strategii Rozwoju Lokalnego na lata 2008-2020. Jednym z celów strategicznych to - Turystyka i rozwój przedsiębiorczości szansą dla Gminy Ludwin, w tym poprzez wspieranie rozwoju sektora usług turystycznych na terenie Gminy oraz wielofunkcyjny model wsi.

Termin zrównoważonego rozwoju definiowany jest w różny sposób, ale dla potrzeb niniejszej oceny przyjęto, że jest to dążenie do synergii celów gospodarczych, społecznych i ochrony środowiska. Niezależnie bowiem od dyskursu toczonego na ten temat, zgodnie z zapisami ustawy Prawo ochrony Środowiska dopuszcza się wystąpienie negatywnego oddziaływania na środowisko, obligując korzystających ze środowiska do zapobiegania takiemu oddziaływaniu lub ograniczania i kompensowania, a także do ponoszenia kosztów usunięcia negatywnych skutków.

Zasada zrównoważonego rozwoju wpisana jest w prawodawstwo i dokumenty strategiczne Wspólnoty Europejskiej oraz Polski. W Polsce zasadzie zrównoważonego rozwoju nadano rangę prawa podstawowego wynikającego z zapisów Konstytucji RP. Art. 5 ustawy zasadniczej mówi: „Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.

Projekt planu zawiera odniesienie do powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w tym dotyczących reżimu ochronnego form ochrony przyrody, ochrony dziedzictwa przyrodniczego.

6. Scenariusz zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji celów i zadań przewidzianych w planie

Zakres ingerencji w środowisko, wynikający z projektu dokumentu, będzie dotyczył przekształcenia dotychczasowych funkcji rolniczych lub leśnych gruntów na zabudowę mieszkaniową, zagrodową oraz letniskową. W kilku przypadkach projekt planu adaptuje istniejące tereny leśne nadając im status terenów zalesionych na rysunku planu oraz w formie uwarunkowań szczegółowych. Podobnie w kilku przypadkach projekt zmiany planu podchodzi to terenów upraw rolniczych. Gros zmian dotyczy jednak nowego zainwestowania pod budownictwo mieszkaniowe (zagrodowe, indywidualne i rekreacyjne) oraz usługowe.

W przeszłości zlewnię jeziora Piaseczno wypełniały tereny leśne oraz w większości tereny rolnicze na glebach wytworzonych z piasków, od strony pn. i pn. zach. przylegało do jeziora torfowisko przejściowe o wysokich walorach przyrodniczych. Samo jezioro posiadało także wybitne wartości hydrologiczne i limnologiczne. Od lat 70-tych rozpoczął się proces kolonizacji i powstawania zabudowy rekreacyjnej, który trwa do dziś. Cała wschodnia oraz północna (torfowiskowa) strefa przybrzeżna jeziora została pokryta gęstą siatką działek rekreacyjnych, w większości o niewielkiej powierzchni, w postaci pasów zabudowy o układzie głównie liniowym - prostopadłym do linii brzegowej. W skali czasu kolejne przestrzenie pomiędzy pasami zabudowy podlegają przekształceniu i zabudowie, niestety w części zabudowa ta ma charakter chaotyczny.

Torfowisko uległo całkowitej degradacji poprzez przesuszenie w wyniku prac odwodnieniowych, na części terenu poprzez zasypywanie i podnoszenie terenu skałą płoną z kopalni węgla kamiennego, a w konsekwencji zabudowanie zabudowa letniskową.

Problematykę jeziora Piaseczno należy rozpatrywać w większej skali – całego mezoregionu Pojezierza Łęczyńsko – Włodawskiego. Całe pojezierze w drugiej połowie XX w. podlegało silnej presji ze strony rolnictwa i turystyki. Przeprowadzone na szeroką skalę prace melioracyjne- odwodnieniowe doprowadziły do osuszenia torfowisk i bagien i przekształcenia ich w monokultury rolnicze. Skala zmian dotyczyła co najmniej 70% terenów (Chmielewski i in. 2000). Dodatkowo budowa systemu kanału Wieprz – Krzna spowodowała obwałowanie i przekształcenie 6 jezior w zbiorniki retencyjne oraz połączenie systemem rowów i kanałów i doprowadzenie do ubogich niskotroficzných wód i siedlisk przyrodniczych Pojezierza zeutrofizowanych, obcych hydrobiologicznie, wód rzecznych z Wieprza. W efekcie dokonano daleko idących zmian w krążeniu wód powierzchniowych i podziemnych, w trofii wód, czego efektem było duże zubożenie siedliskowe i gatunkowe, a także krajobrazowe.

Jezioro Piaseczno jest namacalnym przykładem tych negatywnych tendencji i zmian. W połowie XX wieku Piaseczno klasyfikowano jako jezioro typowo oligotroficzne. W latach 70-tych jezioro klasyfikowane było jako a-mezotroficzne ale proces eutrofizacji wód jeziora stale i nadal postępuje wskutek murszenia przesuszonych pokładów torfu oraz presji rekreacji.

Pomimo to, zgodnie z planem gospodarowania wodami dorzecza Wisły stan ekologiczny jednolitej części wód jeziornej Piaseczno JCWP PLLW30692 określony został jako bardzo dobry, a ogólny stan jako dobry. Cele środowiskowe zostały ustalone dla stanu chemicznego – jako uzyskanie dobrego stanu ekologicznego, a osiągnięcie celów środowiskowych uznaje się za nie zagrożone.

Scenariusz przyszłości w przypadku nie podjęcia ingerencji przewidzianej w planie nie spowoduje powrotu utraconych walorów przyrodniczych, niemniej natężenie i tempo niekorzystnych procesów będą mniejsze, pod warunkiem jednak użytkowania rolniczego w pełnej zgodzie z zasadami dobrej praktyki rolnej. Spływy nutrientów także stanowią zagrożenie dla czystości wód. Zasięg terenów budowlanych nie ulegnie zmianie, aczkolwiek biorąc pod uwagę dotychczasowe praktyki, nie można wykluczyć pojawienia się kolejnych terenów przekształconych poza wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Tereny nieużytkowane rolniczo będą podlegały naturalnej sukcesji.

Obecna zabudowa ma w dużej mierze układ pasów usytuowanych prostopadle do linii brzegowej jeziora. Taka struktura powoduje, że obecnie funkcje korytarza ekologicznego wzdłuż wschodniej strony jeziora Piaseczno są bardzo osłabione, jest nieatrakcyjny do wędrówek dla dużych drapieżników.

7. Identyfikacja potencjalnych oddziaływań

Do identyfikacji potencjalnych oddziaływań wykorzystano metodę screeningu środowiskowego. Celem screeningu jest identyfikacja możliwych potencjalnych oddziaływań na środowisko w wynikających z wdrożenia planu (czynniki presji) oraz rozpoznanie stanu środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru oraz jego wrażliwości na czynniki presji i na tej podstawie wskazanie kwestii problemowych, które wymagają pogłębionej analizy w prognozie oddziaływania na środowisko. Taka ocena pozwala wskazać czy istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnego oddziaływania na poszczególne aspekty środowiska.

Dla potrzeb screeningu przyjęto następujący zakres ingerencji wynikający z ustaleń planu:

Wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę jednorodzinną, zagrodową oraz letniskową spowoduje ubytek terenów biologicznych oraz osłabienie ich funkcji ekologicznych. Stosunkowo najmniejsze zmiany będą dotyczyły przeznaczenia pod nowe funkcje terenów rolnych. Niektóre powierzchnie przeznaczone pod zabudowę porośnięte są roślinnością w wyniku naturalnej sukcesji w kierunku leśnym. Zabudowanie i przekształcenie nowych obszarów w zlewni jeziora może spowodować zwiększony napływ do zlewni zanieczyszczeń. Wraz ze zwiększeniem się powierzchni zabudowy wzrośnie istotnie liczba osób korzystających z wód jeziora (plażowanie, kąpiele, sporty wodne). Nastąpi wyłączenie na znacznych obszarach gleb z produkcji rolnej.

Ubytek powierzchni zadrzewionych spowoduje zmiany w bioróżnorodności oraz funkcjach lokalnych korytarzy ekologicznych. Przyczynić się może do lokalnego osłabienia środowiska, pewnego zubożenia fauny i flory.

Wyznaczenie nowych terenów budowlanych w granicach obszaru Natura 2000 Polesie spowoduje zbliżenie zabudowy do miejsc żerowania lub potencjalnego żerowania chronionych gatunków ptaków, a co za tym idzie ubytek powierzchni tych terenów. Część gatunków ptaków, stanowiących przedmioty ochrony obszaru ptasiego Natura 2000, dla realizacji swoich funkcji życiowych wymaga dużych terenów otwartego krajobrazu.

Emisje generowane w trakcie prac budowlanych nie będą miały istotnego znaczenie, biorąc pod uwagę małą i jednostkową skalę pojedynczych realizacji, poza możliwymi czasowymi uciążliwościami. Wraz ze wzrostem liczby zabudowanych nieruchomości oraz osób wypoczywających wzrosną także emisje zanieczyszczeń i hałasu pochodzące z ruchu drogowego, które okresowo mogą być odczuwalne jako uciążliwe.

Nowa zabudowa oraz możliwy ubytek obszarów naturalnych zadrzewień odbije się także na fizjonomii krajobrazu. Nastąpi dalsze zatarcie cech krajobrazu typowych dla Polesia na rzecz zunifikowanych form architektonicznych budynków i małej architektury oraz zieleni ogrodowej niedostosowanej do lokalnej przyrodniczej specyfiki (roślinność ozdobna typowa dla ogrodów przydomowych, tujowe żywopłoty itp.)

Przeznaczenie nowych obszarów pod zabudowę spowoduje wzrost cen ziemi i z ekonomicznego punktu widzenia przyniesie pozytywne skutki dla właścicieli.

Rodzaj presji	Komponent środowiska	Potencjalne ryzyko presji		Ocena ryzyka wystąpienia oddziaływań negatywnych
		Wariant "0" (poziom referencyjny)	Plan	
Dodatkowa zajętość terenu – przekształcenie na cele budowlane	Zdrowie ludzi	brak	+	istotne
	Zasoby naturalne: - gleba, surowce	brak	+	nieistotne
	- tereny rolne	brak	+	nieistotne
	- zasoby leśne	brak	+	istotne
	- zasoby wodne	brak	+	potencjalnie istotne
	Formy ochrony przyrody	brak	+	istotne
	Bioróżnorodność	brak	+	potencjalnie istotne
	Korytarze ekologiczne	brak	+	potencjalnie istotne
	Zabytki materialne	brak	brak	nieistotne
	Zasoby materialne	brak	+	istotne
Emisje z powodu prac budowlanych	Tereny mieszkaniowe	brak	+	nieistotne
	Tereny przyrodnicze	brak	+	nieistotne
Emisje hałasu i zanieczyszczeń do powietrza wynikające ze zwiększenia ruchu drogowego	Tereny mieszkaniowe	+	+	nieistotne, czasowo mogą być uciążliwe
	Tereny przyrodnicze	+	+	nieistotne
Wprowadzenie zmian w fizjonomii krajobrazu: nowa zabudowa, usuwanie drzew	Krajobraz kulturowy	brak	+	nieistotne
	Krajobraz przyrodniczy	brak	+	istotne

8. Istniejący stan środowiska

Obszar opracowania, zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną J. Kondrackiego (1998), położony jest w obszarze subregionu Polesia Zachodniego, mezoregionu Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego.

8.1. Gleby i surowce mineralne

Gleba pełni różnorodne ważne funkcje – zarówno przyrodnicze, jak i społeczno-ekonomiczne oraz kulturowe. Stanowi źródło pożywienia, biomasy, surowców. Poza swoją rolę w działalności człowieka, jest też naturalnym siedliskiem dla wielu organizmów i „ostoją” dla ich zasobów genetycznych. Gleba magazynuje, filtruje i przekształca wiele substancji, w tym wodę, składniki odżywcze i węgiel.

W zlewni jeziora Piaseczno występują głównie gleby wytworzone z piasku, gł. brunatne wyługowane. Od strony pn. i pn. zach. przylega obszar gleb wytworzonych z torfów – zdegradowane torfowisko. Wszystkie wydzielone, wskazane w projekcie planu, położone są na podłożu mineralnym.

Klasa bonitacyjna gruntów przedstawia się analogicznie do średniej w gminie Ludwin, tj. przeważają grunty IV klasy.

Na obszarze opracowania nie występują surowce mineralne o znaczeniu gospodarczym, możliwe do eksploatacji odkrywkowej. Obszar znajduje się w zasięgu terenu górniczego węgla kamiennego „Ludwin”, eksploatowanego przez KWK Bogdanka.

8.2. Powietrze atmosferyczne

Ocena stanu powietrza atmosferycznego została przygotowana w oparciu o „Raport o stanie środowiska województwa lubelskiego w roku 2017”; WIOŚ, Lublin 2018 http://www.wios.lublin.pl/wp-content/uploads/srodowisko/raporty-o-stanie-srodowiska/WIOS_Lublin_Raport_2017_calosc.pdf

Opiera się na danych dla powiatu łęczyńskiego, ze względu na niewielki zakres zmian na przestrzeni kolejnych lat, dane z roku 2017 należy także uznać za reprezentatywne dla stanu obecnego.

Z analizy wynika, że obszar powiatu łęczyńskiego na tle województwa lubelskiego należy do powiatów obciążonych małymi ładunkami zanieczyszczeń gazowych do powietrza, zarówno pod wzgl. Emisja pyłu PM₁₀ w 2017r. znalazła się w przedziale 501-750 Mg/rok i pochodziła w przeważającej części ze źródeł powierzchniowych, tj. z sektora komunalno-bytowego, a w drugiej kolejności ze źródeł rolniczych, tj. z pól uprawnych i hodowli. Podobnie kształtowała się emisja pyłu PM_{2,5}.

Emisja SO₂ po niżej 500Mg/rok, NO₂ po niżej 250Mg/rok, CO w przedziale 400 – 600 Mg/rok także należała do najniższych w województwie. W przypadku SO₂ pochodziła głównie ze źródeł powierzchniowych i rolniczych, w przypadku NO₂ głównie ze źródeł punktowych, tj. z energetyki i innych jednostek wprowadzających zanieczyszczenia do środowiska w sposób zorganizowany, a ponadto z liniowych, tj. ze źródeł związanych z transportem, oraz z rolnictwa.

Emisja NH₃ w przedziale 601-1200 Mg/rok, pochodząca przede wszystkim z rolnictwa oraz w przedziale 1001-2000 Mg/rok, pochodząca z rolnictwa oraz ze źródeł powierzchniowych i punktowych na tle lubelskich powiatów kształtowała się nieco wyżej, ale i tak należała do niskich.

Emisja BaP po niżej 0,2 Mg/rok, pochodząca ze źródeł powierzchniowych i punktowych, także należała w skali powiatu do jednych z niższych wśród powiatów województwa lubelskiego. Głównym źródłem emisji benzo(a)pirenu jest niepełne spalanie paliw, najwyższe wartości tego zanieczyszczenia występują w sezonie grzewczym na obszarach wyposażonych w indywidualne kotły opalane węglem lub drewnem.

Z powyższego wynika, że stan powietrza atmosferycznego, na obszarze opracowania na tle województwa lubelskiego należy uznać za dobry. Zanieczyszczenia pochodzące ze źródeł liniowych, związane z transportem, stanowią niewielki procent w ogóle wszystkich zanieczyszczeń. Źródła liniowe ujawniają się przede wszystkim w emisji NO₂ oraz PM₁₀.

8.3. Hałas akustyczny

Zagrożenia ze strony hałasu stanowią istotny problem cywilizacyjny. Zmniejszenie negatywnego oddziaływania na zdrowie człowieka i środowisko, zwłaszcza w obszarze miasta Lublina, miast grodzkich, a także na terenach uzdrowiskowych i turystyczno-rekreacyjnych jest jednym z priorytetów polityki ekologicznej województwa lubelskiego.

W województwie lubelskim głównym zagrożeniem dla klimatu akustycznego jest hałas komunikacyjny, a dominującym w tej kategorii jest hałas drogowy, który jest związany przede wszystkim z ruchem samochodowym i stanowi zagrożenie na terenach zurbanizowanych. Dane monitoringu prowadzonego przez WIOŚ w Lublinie oraz wyniki opracowywanych przez zarządców dróg map akustycznych pokazują, że stale rośnie liczba osób narażonych ponadnormatywnym hałasem drogowym. Ma to związek ze stale rosnącym natężeniem ruchu drogowego.

Obszar opracowania nie należy do terenów na stałe obciążonych wysokim poziomem hałasu. Nie występują tu zakłady lub usługi o dużym ryzyku zagrożenia hałasem. Obszar przede wszystkim pełni funkcję rekreacyjną i rolniczą. Odrębnym zagadnieniem jest hałas generowany przez ruch turystyczny w sezonie wypoczynkowym, zwłaszcza w okresie wypoczynku sobotnio-niedzielnego. Duże nagromadzenie osób wypoczywających i samochodów może stanowić czasowe uciążliwości.

8.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Na całym Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim, a więc także na obszarze opracowania woda jest komponentem stanowiącym o specyfice środowiska przyrodniczego i jego zdolności do samoregulacji. Małe zróżnicowanie hipsometryczne, płytkie występowanie wód podziemnych, obszary stale lub okresowo podmokłe, liczne jeziora i inne zbiorniki wodne sprawiają wrażenie obfitości wody, podczas gdy jest to obszar dużych deficytów wody, niewielkiego tempa jej obiegu i niskiej odporności na degradację.

Obszar opracowania cechuje się występowaniem rozległych równin piaszczystych ze żwirami o charakterze sandrowym i równin akumulacji organogenicznej, zupełnie pozbawiony form polodowcowych.

Miękkość utworów czwartorzędowych, zalegających w skałach kredowych, jest bardzo zróżnicowana. Kredowe podłoże ukazuje się niemal na powierzchni terenu. Skały kredowe w części stropowej są spękane i łatwo przewodzą wodę. Strefa swobodnej wymiany wody obejmuje utwory czwartorzędowe oraz górną partię skał kredowych. Wody podziemne pierwszego poziomu wodonośnego występują w utworach czwartorzędu, ich cechą jest płytkie występowanie, niewielka zasobność i swobodne zwierciadło. Wody występujące w skałach kredowych charakteryzują się większą zasobnością, stabilnością cech fizykochemicznych oraz mają naporowe zwierciadło. Wahanie wody podziemnej odbywają się synchronicznie, co wskazuje na więź hydrauliczną warstw wodonośnych i dominująca rolę zasilania opadowego i roztopowego w uzupełnianiu wody. W ujęciu wieloletnim zauważalna jest wyraźna sezonowość zmienności stanów wody. Okres wiosenny jest zasobny w wodę a w końcu lata i jesienią zaznacza się deficyt. Odwodnienie głębokimi rowami powoduje, że ciśnienie wód naporowych ulega redukcji i eliminowana jest jego funkcja stabilizująca, co prowadzi do zwiększenia amplitudy wahań zwierciadła pierwszego poziomu wodonośnego i przesuszenia.

W związku z tym ochrona wód podziemnych wymaga eliminacji ingerencji w kształtowanie się poziomów wodonośnych oraz zapewnienie odpowiednio dużej retencji wód opadowych i roztopowych.

Wody powierzchniowe na obszarze opracowania to przede wszystkim jezioro Piaseczno. W niedalekiej odległości, ale poza obszarem opracowania znajduje się po stronie zachodniej jezioro Brzeziczno, natomiast po stronie wschodniej jezioro Bikcze, a w zasadzie kompleks jezioro-torfowiskowy jezior: Bikcze, Nadrybie i Uściwierz. Jeziora te różnią się od siebie wielkością, głębokością oraz typem trofii. Jezioro Piaseczno w połowie XX wieku klasyfikowano jako jezioro typowo oligotroficzne. W latach 70-tych jezioro klasyfikowane było jako a-mezotroficzne ale proces eutrofizacji wód jeziora stale i nadal postępuje wskutek murszenia przesuszonych pokładów torfu oraz presji rekreacji. Jezioro Brzeziczno jest dystroficzne, natomiast zespół jezior uściwierskich to typ eutroficzny. Jeziora Uściwierskie zostały włączone do systemu Kanału Wieprz-Krzna, j. Bikcze zostało obwałowane, a koryto Piwonii Dolnej całkowicie przekształcone i uregulowane.

Obszar opracowania w całości należy do dorzecza Wieprza i dopływów. Piaseczno i Brzeziczno należą do działu wodnego Piwonii Południowej a Bikcze do Piwonii Północnej Dolnej.

W latach 50-tych jezioro posiadało powierzchnię 84,7 ha i maksymalną głębokość 38,8m (Wilgat 1954). Jest to najgłębsze jezioro Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego. Poziom wód wykazywał cykliczne wahania. W okresie 1982-93 odnotowano rekordowy spadek o 130 cm słupa wody, co spowodowało cofnięcie linii brzegowej o 20-40m. Na stan wód w zlewni Piaseczna, jak i pozostałych jezior Pojezierza, wpłynęły przeprowadzone w XX wieku na bardzo dużą skalę prace melioracyjne prowadzące do odwodnienia i osuszenia.

Dzięki dużej głębokości, czystej wodzie i piaszczystym brzegom na przeważającej długości linii brzegowej uznane zostało za atrakcyjne pod względem turystycznym. Od lat 70- zaczął się proces zabudowy otoczenia jeziora, który nasilił się w latach 90-tych i stale postępuje, często mając charakter dzikiej i chaotycznej zabudowy.

Okresowe obniżanie się lustra wody powodowało przesuszenie torfowiska. Do tego dochodziły dewastacje ze strony człowieka typu wypalanie, zasypywanie skałą płoną z kopalni w Bogdance,

a następnie obudowywanie części peryferyjnych domkami rekreacyjnymi. W wyniku tych działań nastąpiła całkowita degradacja niegdyś unikatowego torfowiska. Torfowisko przyjeziorne, które kiedyś zdeponowało w sobie biogeny a następnie zostało osuszone i zdegradowane, może w niesprzyjających warunkach klimatycznych (suszy) przyczyniać się do eutrofizacji jeziora.

Zgodnie Ramową Dyrektywą Wodną /Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 października 2000 r. (Dz.U.UE.L.2000.327.1)/ oraz ustawą Prawo wodne (Dz.U. poz. 1566 ze zm.) dokumentem planistycznym o zasadniczym znaczeniu dla ochrony wód i gospodarowania wodami są plany gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Dokumenty te stanowią podstawę podejmowania decyzji kształtujących stan zasobów wodnych i zasady gospodarowania nimi w przyszłości. Aktualnie obowiązującym dokumentem dla obszaru wdrożenia planu jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz U. 2016r.; poz.1019). Rozporządzenie zawiera identyfikację znaczących oddziaływań i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, rodzaje obszarów chronionych i cele środowiskowe do osiągnięcia, wykaz działań i organów właściwych w gospodarowaniu wodami dla obszaru dorzecza, wyniki analizy ekonomicznej związanej z korzystaniem z wód, a także system monitorowania realizacji celów.

Ocenę stanu wód powierzchniowych wykonuje się w odniesieniu do jednolitych części wód, na podstawie wyników państwowego monitoringu środowiska i prezentuje poprzez ocenę stanu ekologicznego (w przypadku wód, które powstały w wyniku działalności człowieka lub których charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka, tzn. wód sztucznych lub wód silnie zmienionych – poprzez ocenę potencjału ekologicznego), ocenę stanu chemicznego i ocenę stanu.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obszar opracowania mpzp należy do jednej jednolitej części wód podziemnych JCWPd Kod UE **PLGW200075**. Jeśli chodzi o jednolite części wód powierzchniowych obszar opracowania znajduje się w obrębie

jednej JCWP jeziornej **PLLW30692** - Piaseczno, oraz dwu JCWP rzecznych: **RW200017248149** Bobrówka i **RW200023248235** Piwonia od źródeł do dopływu do stawu Hetman bez dopływu ze stawu Hetman z j. Uściwierz, Bikcze, Łukie.

Charakterystyka JCWP jeziornej **PLLW30692** - Piaseczno przedstawia się następująco:

- Bardzo dobry stan ekologiczny
- Nie przeznaczona do celów spożycia przez ludzi ani do celów rekreacyjnych
- Nie jest położona na obszarze szczególnie narażonym na odpływ azotu ze źródeł rolniczych
- Jest obszarem wrażliwym wyznaczonym na mocy dyrektywy 91/271/EWG
- Rodzaj użytkowania – naturalna
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – nie zagrożona
- Wskazano odstępstwo na podstawie art. 4.7
- Cel dla stanu chemicznego – dobry stan chemiczny
- Typ – jezioro o wysokiej zawartości wapnia, stratyfikowane na Równinach Poleskich
- Po. 0,85 km²
- Pow. Zlewni – 2,4 km²
- Status ostatecznie wyznaczony – naturalna część wód
- Stan ekologiczny – bardzo dobry
- Stan ogólny – dobry

Charakterystyka rzecznych JCWP jest następująca:

RW200017248149 Bobrówka

- Nie przeznaczona do celów spożycia przez ludzi ani do celów rekreacyjnych
- Nie jest położona na obszarze szczególnie narażonym na odpływ azotu ze źródeł rolniczych
- Jest obszarem wrażliwym wyznaczonym na mocy dyrektywy 91/271/EWG
- Rodzaj użytkowania – rolno-leśny
- Presja – nierozpoznana
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona
- Termin osiągnięcia celów - 2027
- Wskazano odstępstwo na podstawie art. 4.7
- Cel dla stanu/potencjału ekologicznego – dobry potencjał ekologiczny
- Cel dla stanu chemicznego – dobry stan chemiczny
- Typ – potok nizinny piaszczysty
- Status wstępnie wyznaczony – silnie zmieniona część wód
- Status ostatecznie wyznaczony – silnie zmieniona część wód
- Stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany
- Wskaźniki determinujące stan/potencjał ekologiczny – azot Kjeldahla, fitobentos (wskaźnik okrzemkowy)
- Stan chemiczny – dobry
- Stan JcWP - zły

**RW200023248235 Piwonia od źródeł do dopływu do stawu Hetman bez dopływu ze stawu Hetman
z j. Uściwierz, Bikcze, Łukie**

- Bardzo dobry stan ekologiczny
- Nie przeznaczona do celów spożycia przez ludzi ani do celów rekreacyjnych
- Jest położona na obszarze szczególnie narażonym na odpływ azotu ze źródeł rolniczych
- Jest obszarem wrażliwym wyznaczonym na mocy dyrektywy 91/271/EWG
- Rodzaj użytkowania – rolno-leśna
- Presja - komunalna
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona
- Wskazano odstępstwo na podstawie art. 4.7
- Cel dla stanu/potencjału ekologicznego – dobry potencjał ekologiczny
- Cel dla stanu chemicznego – dobry potencjał chemiczny
- Typ – potoki i strumienie na obszarach będących pod wpływem procesów torfotwórczych
- Status wstępnie wyznaczony – silnie zmieniona część wód
- Status ostatecznie wyznaczony - silnie zmieniona część wód
- Stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany
- Wskaźniki determinujące – azot Kjeldahla
- Stan chemiczny – zły
- Stan JCWP - zły

JCWP rzeczne posiadają status zlewni silnie zmienionych (ich charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka), a ich ogólny stan jest zły. Uzyskanie dobrego stanu lub potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego w przypadku tych JCWP jest zagrożone. Plan dla większości JCWP ustala zadania do wykonania, do których należą:

- Zadania wynikające z konieczności porządkowania gospodarki ściekowej.
- Kontrola użytkowników prywatnych i przedsiębiorstw.
- Ograniczenie odpływu biogenów z terenów rolniczych.
- Realizacja Krajowego Planu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

JCWP rzeczne posiadają status zlewni silnie zmienionych (ich charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka), a ich ogólny stan jest zły. Uzyskanie dobrego stanu lub potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego w przypadku tych JCWP jest zagrożone. Na obszarze wdrożenia planu zidentyfikowano jedną JCWPd (jednolitą części wód podziemnych) - **JCWPd75 (kod - PLGW200075)**, której charakterystyka przedstawia się następująco:

- Powierzchnia [km²] 4251.4
- Dorzecze Wisła
- Stan dobry
- Ryzyko niezagrożona
- Stan chemiczny dobry
- Stan ilościowy dobry
- Stan ogólny dobry

- Region wodny region wodny Środkowej Wisły
- Stratygrafia i typ ośrodka wodonośnego czwartorzęd (porowy); paleogen-neogen (porowy); kreda (szczelinowy).

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami dorzecza Wisły stan tej części wód podziemnych oceniono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych, wskazane jako dobry stan chemiczny, ilościowy i ogólny, jest niezagrażone.

Struktura JCWPd 75 jest złożona z czterech poziomów wodonośnych rozdzielonych utworami trudno przepuszczalnymi. Każdy z tych poziomów charakteryzuje się nieco innym układem strefy zasilania i drenażu. Jednak, generalizując, można przyjąć, iż teren jednostki pod względem hydrogeologicznym stanowi obszar zamknięty. Jedynie w zachodnim jej fragmencie część wód podziemnych może nie być drenowana przez Wieprz, lecz odpływać bezpośrednio do Wisły. Poziom przypowierzchniowy Q1 jest praktycznie nie izolowany od powierzchni terenu, co umożliwia jego infiltracyjne zasilanie. Strefy zasilania są związane z lokalnymi działami wód powierzchniowych. Natomiast wody podziemne są drenowane przez rzeki. System krążenia wód podziemnych poziomu przypowierzchniowego ma charakter wybitnie lokalny. Poziom Q2 w strefach, gdzie jest pozbawiony izolacji od powierzchni terenu może być zasilany przez infiltrację wód opadowych, natomiast w pozostałych obszarach zasilanie odbywa się przez przesączanie wód z powierzchni terenu lub z poziomów Q1, Pg-Ng, K przez utwory trudno przepuszczalne oraz przez okna hydrogeologiczne z sąsiednich warstw wodonośnych. Poziom Q2 drenują główne ciekły powierzchniowe, o głęboko wciętych dolinach. W odniesieniu do JCWPd75 Plan gospodarowania wodami nie przewiduje odstępstw od osiągnięcia założonych celów środowiskowych.

8.5. Środowisko przyrodnicze

Środowisko analizowanego obszaru charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, przy czym jest zróżnicowane pod względem charakteru przyrodniczego, rangi oraz stopnia naturalności czy przekształcenia antropogenicznego. W sąsiedztwie obszaru planu występują cenne, a nawet unikatowe kompleksy przyrodnicze. Obszar opracowania koncentruje się wokół jeziora Piaseczno, a zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym dotyczą przede wszystkim jego zlewni. Kompleks jeziora Piaseczno sąsiaduje od strony wschodniej z dużym kompleksem jezioro-torfowiskowym jezior Bikcze, Nadrybie, Uściwierz, natomiast od strony zachodniej z kompleksem jezioro-torfowiskowym jeziora Brzeziczno.

Północny i północnozachodni brzeg jeziora Piaseczno niegdyś otaczało torfowisko przejściowe z takimi gatunkami jak bagnica trofowa *Scheuchzeria palustris*, wąkrota zwyczajna *Hydrocotyle vulgaris* czy turzyca nitkowata i bagienna *Carex lasiocarpa*, *Carex limosa*.

Jezioro Piaseczno w przeszłości uznawane było za unikalne pod względem limnologicznym. W jeziorze występował zespół *Elecharitetum palustris* z udziałem ramienicy delikatnej *Chara virgata* a wśród makrofitów dominował wywłócznik skrętoległy *Myriophyllum alternifolium* (Fijałkowski 1960, Popiołek 1988). Ramienica delikatna obecnie posiada status gatunku narażonego. Jest gatunkiem reprezentatywnym dla siedliska przyrodniczego 3140 (twardowodne oligo– i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic *Charatea*,

charakterystycznym dla wód o umiarkowanej trofii. Wywłócznik skrętoległy posiada obecnie kategorię EN – zagrożony.

Północno-zachodnia część jeziora wraz z torfowiskiem stanowiła także ostoję ptaków. Swoje siedliska miały tam m.in.: błotniak stawowy, łabędź niemy, mewa śmieszka, dziwonia, pokląskwa, świergotek łąkowy, trzcinniczek, podróżniczek.

W latach 50-tych jezioro posiadało powierzchnię 84,7 ha i maksymalną głębokość 38,8m (Wilgat 1954). Jest to najgłębsze jezioro Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego. Poziom wód wykazywał cykliczne wahania. W okresie 1982-93 odnotowano rekordowy spadek o 130 cm słupa wody, co spowodowało cofnięcie linii brzegowej o 20-40m. Na stan wód w zlewni Piaseczna, jak i pozostałych jezior Pojezierza, wpłynęły przeprowadzone w XX wieku na bardzo dużą skalę prace melioracyjne prowadzące do odwodnienia i osuszenia.

Dzięki dużej głębokości, czystej wodzie i piaszczystym brzegom na przeważającej długości linii brzegowej uznane zostało za atrakcyjne pod względem turystycznym. Od lat 70- zaczął się proces zabudowy otoczenia jeziora, który nasilił się w latach 90-tych i stale postępuje, często mając charakter dzikiej i chaotycznej zabudowy.

Okresowe obniżanie się lustra wody powodowało przesuszenie torfowiska. Do tego dochodziły dewastacje ze strony człowieka typu wypalanie, zasypywanie skałą płoną z kopalni w Bogdance, a następnie w części peryferyjnej zabudowywanie domkami rekreacyjnymi. W wyniku tych działań nastąpiła całkowita degradacja niegdyś unikatowego torfowiska. Obszar opracowania planu znajduje się poza zasięgiem dawnego torfowiska.

Od strony zachodniej Piaseczno sąsiaduje z rozległym, największym na obszarze gminy Ludwin, ciągnącym się w kierunku jeziora Rogóźno. Wschodnia część kompleksu leśnego (od strony j. Piaseczno) jest mozaiką siedlisk grądu subkontynentalnego *Tilio – Carpinetum* oraz boru miesznego *Quercu roboris – Pinetum*, w części zachodniej występują fragmenty olsów. Na obszarze opracowania także występują niewielkie kompleksy leśne sąsiadujące z polami lub zabudową, o charakterze grądowym, a także zadrzewienia, gł. sosny i brzozy, stanowiące różne stadia naturalnej sukcesji zachodzącej wskutek zaprzestania użytkowania rolniczego. W strefie przybrzeżnej jeziora występują zbiorowiska szuwarowe.

Obecnie obszar opracowania mpzp, stanowi mozaikę pól, w tym część z procesami sukcesji, małych kompleksów leśnych i zabudowy rekreacyjnej oraz w mniejszym stopniu zagrodowej.

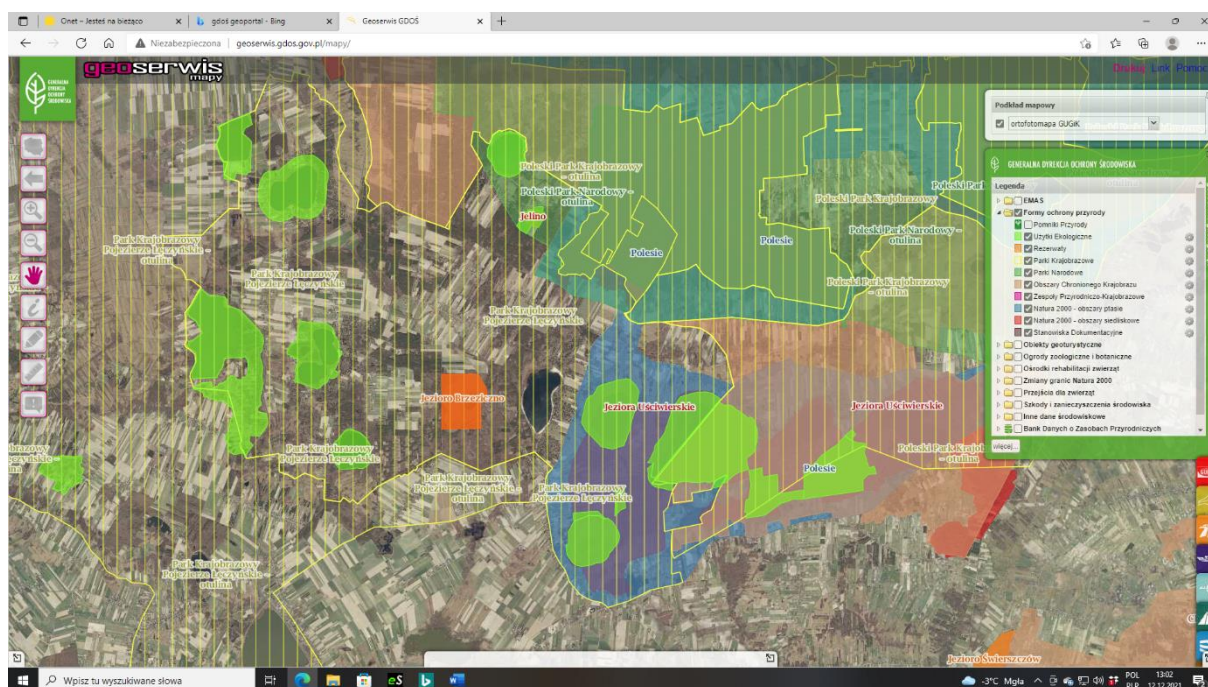
Dostępne dane literaturowe nie potwierdzają obecnie występowania na tym terenie gatunków uznawanych za rzadkie. Niemniej jednak, zarówno jezioro, jak i tereny przyległe, zwłaszcza fragmenty lasów, stanowią ważną ostoję różnorodności biologicznej w szerokim rozumieniu, a także pełnią ważną rolę w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego.

Zgodnie z danymi Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody, funkcjonującym w serwisie internetowym Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, obszar opracowania niemal w całości znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie oraz w części w granicach obszaru Natura 2000 Polesie.

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

W Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie znajdują się wydzielania z załączników 2, 6 – część po północnej stronie drogi rozdzielającej wydzielanie, 7-15, a granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Polesie wydzielanie z zał. 2 oraz wydzielania po wschodniej stronie drogi Kaniwola Rozpłucie z zał. 8, 11, 12. Pozostałe wydzielania z zał. 1, 3, 4, 5, 6 (południowa część) znajdują się poza formami ochrony przyrody, ale w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie.

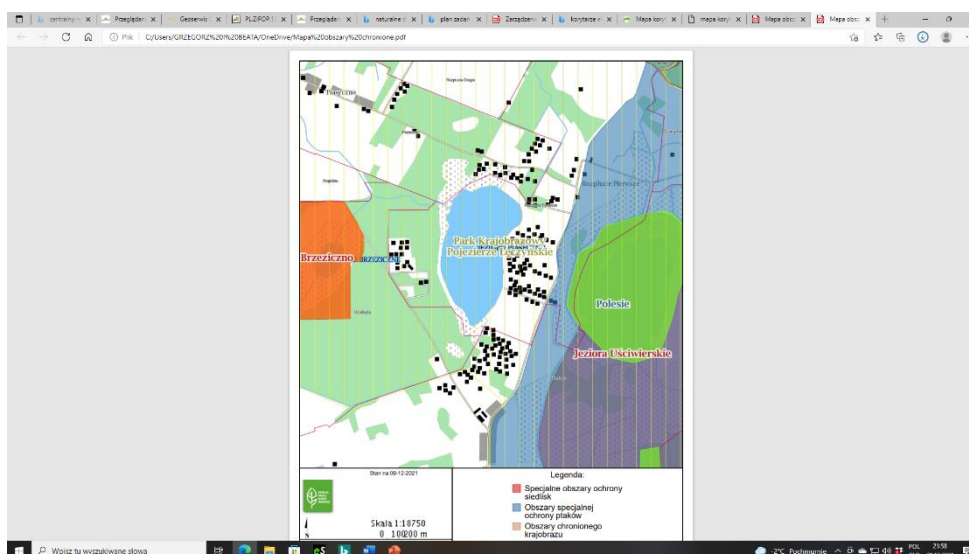
W sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się także inne formy ochrony przyrody, najbliższe położone to rezerwat przyrody i jednocześnie obszar Natura 2000 Jezioro Brzeziczno, oraz obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie.

Park Krajobrazowy Pojezierze Łęczyńskie o pow. 11.816 ha wraz z otuliną. Park powstał w 1990r., obecnie podstawę prawną stanowi Rozporządzenie Nr 7 Wojewody Lubelskiego z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 73, poz. 1528). Szczególnym celem ochrony Parku jest zachowanie walorów przyrodniczych, krajobrazowych, kulturowych, historycznych i turystycznych środowiska ze szczególnym uwzględnieniem ekosystemów jeziornych i torfowiskowych. Park nie posiada planu ochrony.

Park krajobrazowy Pojezierze Łęczyńskie składa się z dwóch części: północnej i południowej, połączonych wspólną otuliną. Obszar opracowania projektu planu położony jest niemal w całości w granicach południowej części Parku Krajobrazowego. Część ta od strony północno-wschodniej sąsiaduje z Poleskim Parkiem Narodowym i jego otuliną. Południowa część Parku odznacza się płaskim ukształtowaniem terenu, urozmaiconym wzniesieniami kredowymi, lejami krasowymi, pozostałościami po morenach czołowych oraz nielicznymi wydzmami. O unikatowej specyfice przyrodniczej i krajobrazowej decydują kompleksy jezior z przylegającymi do nich torfowiskami wysokimi i przejściowymi. Jeziora różnią się od siebie specyfiką hydrologiczną i przyrodniczą, wielkością i głębokością.

Park podlega stale rosnącej presji funkcji wypoczynku i rekreacji oraz związanej z tym urbanizacji, zwłaszcza zabudowy lotniskowej. W sezonie letnim jest silnie obciążony ruchem turystycznym. Jezioro Piaseczno stanowi w pewnym sensie centrum ruchu turystycznego dla tej części Parku Krajobrazowego.

Kompleks jeziorno-torfowiskowy **Jeziora Brzeziczno** w 1959 r. został objęty ochroną jako **rezerwat przyrody** (zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 listopada 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody /M.P. z 1959 r. Nr 97, poz. 527/). Jest to rezerwat typu torfowiskowego, posiada powierzchnię 87,46 ha. Ochronie podlega dystroficzne (z cechami eutrofii) jezioro oraz otaczające go torfowisko typu przejściowego (na splei jeziora), a także fragmenty boru bagiennego. Na torfowisku występuje szereg gatunków roślin rzadkich, w tym polodowcowe relikty borealne. Jezioro znajduje się w zaawansowanym stadium lądowacenia na skutek nagromadzenia osadów dennych i sukcesji roślinności wodno-błotnej w formie kożucha (pła) narastającego na powierzchni wody. Torfowiska porasta brzoza omszona z domieszką sosny. Na skutek okresowego podtopienia znaczna część brzozy jest obumarła, tworząc na obrzeżu torfowiska strefę martwego lasu.

Rezerwat Jezioro Brzeziczno został włączony do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jako specjalny obszar ochrony **Brzeziczno – kod PLH060076** na podstawie Decyzji Komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/UE) - Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 33 str. 146. Obszar Natura 2000 posiada powierzchnię 97,97 ha.

Przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Brzeziczno PLH060076 (zgodnie z SFD)

kod	Nazwa polska
3160	naturalne dystroficzne zbiorniki wodne

7110	torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą - żywe (siedlisko priorytetowe)
7140	torfowiska przejściowe i trzęsawiska
91D0	sosnowy bór bagienny
1042	zalotka większa <i>Leucorrhinia pectoralis</i>

Na spleii jeziora wytworzyły się torfowiska przejściowe, reprezentowane głównie przez zespoły *Caricetum lasiocarpae*, *Caricetum diandrae* i *Rhynchosporium albae*.

W większej odległości od lustra jeziora torfowisko przejściowe przechodzi w torfowisko wysokie (zespół *Ledo-Sphagnetum magellanici*) porośnięte karłowatą sosną i brzozą. Na obrzeżach torfowiska wykształciły się fragmenty boru bagiennego z dużym udziałem brzozy omszonej, zarośli łozowych *Salicetum pentandro-cinereae* oraz boru mieszanego sosnowo-dębowego *Quercus robur*-*Pinetum*. W jeziorze występuje roślinność wodna reprezentująca związek *Nymphaeion*, w jego strefie przybrzeżnej zbiorowiska szuwarowe z *Phragmites australis*, *Schoenoplectus lacustris* i *Typha latifolia*. Spośród gatunków zwierząt wymienionych w Zał. II DS. występuje tu ważka zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis* (1042), a także mała populacja aldrowandy pęcherzykowatej *Aldrovanda vesiculosa* (1516), która ze względu na małą liczebność zliczona jest do kategorii D.

Z rzadszych gatunków roślin siedlisk torfowiskowych w obszarze występują: *Betula humilis*, *Salix lapponum*, *Dryopteris cristata*, *Drosera anglica*, *Drosera intermedia*, *Drosera rotundifolia*, *Utricularia intermedia*, *Scheuchzeria palustris*, *Rhynchospora alba*.

Obszar Natura 2000 Brzeziczno posiada plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Brzeziczno PLH060076 (dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2014r. poz. 2909), zmieniony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 13 kwietnia 2016r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Brzeziczno PLH060076 (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2016r. poz. 1522).

Kompleks jeziora Brzeziczno położony jest na zachód od jeziora Piaseczno i znajduje się poza obszarem opracowania planu zagospodarowania przestrzennego oraz poza zasięgiem oddziaływania zmian przewidzianych w analizowanym planie zagospodarowania przestrzennego.

Na wschód od Piaseczna, po wschodniej stroni drogi Kaniwola-Rozpłucie, znajduje się sąsiednia zlewnia jeziora Bikcze, które tworzy wraz jeziorami Nadrybie i Uściwierz duży kompleks jeziorno – torfowiskowy zwany jeziorami Uściwierskimi. Ze względu na bardzo wysokie walory przyrodnicze kompleks ten został włączony do Europejskiej Sieci Ekologicznej

Natura 2000 jako obszar specjalnej ochrony ptaków **Polesie PLB060019** oraz specjalny obszar ochrony siedlisk **Jeziora Uściwierskie PLH060009**.

OSO Polesie PLB060019 został utworzony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.07.179.1275). Posiada powierzchnię 18 030,91 ha. Rozciąga się na wschód i północ od jezior uściwierskich, obejmując kompleks główny Poleskiego Parku Narodowego, aż do Pieszowoli i Starego Brusa. Jest to fragment Polesia Lubelskiego, na którym dominują równiny torfowe, wśród których położone są zarastające jeziora i obszary bagienne, rozdzielone niewielkimi wzniesieniami. Wiele terenów jest stale podtopionych o charakterze naturalnym. Krajobraz jest wybitnie równinny. Torfowiska reprezentują wszelkie typy tego siedliska, od torfowisk wysokich, poprzez przejściowe do niskich. W ostoi występuje co najmniej 28 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 10 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Jedno z nielicznych w Polsce stanowisk lęgowych podgorzałki; ważna ostoja bąka i dubelta.

Przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Polesie PLB060019 (zgodnie ze SFD)

Kod	Nazwa polska	Nazwa łacińska
A294	wodniczka	<i>Acrocephalus paludicola</i>
A060	podgorzałka	<i>Aythya nyroca</i>
A021	bąk	<i>Botaurus stellaris</i>
A215	puchacz	<i>Bubo bubo</i>
A196	rybitwa białowąsa	<i>Chlidonias hybridus</i>
A198	rybitwa białoskrzydła	<i>Chlidonias leucopterus</i>
A197	rybitwa czarna	<i>Chlidonias niger</i>
A030	bocian czarny	<i>Ciconia nigra</i>
A081	blotniak stawowy	<i>Circus aeruginosus</i>
A084	blotniak łąkowy	<i>Circus pygargus</i>
A122	derkacz	<i>Crex crex</i>

Kod	Nazwa polska	Nazwa łacińska
A239	dzięcioł biało brzbiety	<i>Dendrocopos leucotos</i>
A154	dubelt	<i>Gallinago media</i>
A127	żuraw	<i>Grus grus</i>
A127	żuraw	<i>Grus grus</i>
A107	cietrzew	<i>Tetrao tetrix tetrix</i>

W granicach obszaru znajduje się główny kompleks Poleskiego Parku Narodowego i niewątpliwie to właśnie teren Parku stanowi jądro przyrodnicze obszaru Natura 2000. Niemniej cały obszar stanowi bardzo ważną ostoję ptaków, w tym położone najbliżej analizowanego w ramach prognozy obszaru planu - jezioro Bikcze i otaczające go tereny otwartych łąk, okresowo lub stale podmokłych.

W ramach prac prowadzonych nad planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Polesie (z wyłączeniem Poleskiego PN) przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Lublinie w 2016r. zostały wykonane badania terenowe (BUL Lublin), a w przypadku dwu gatunków: cietrzewia oraz błotniaka łąkowego w 2020r. zostały wykonane inwentaryzacje uzupełniające (LTO, Bajdak T, Aftyka S.). Badania te potwierdziły ważność jeziora Bikcze dla populacji, m.in. bąka, żurawia, rybitwy białowąsej, czarnej i białoskrzydłej. W przypadku żurawia jezioro Bikcze oraz otaczające go kompleksy łąkowe mają duże znaczenie zarówno dla populacji lęgowej, jak i wędrownej. W obrębie obszaru Polesie (poza Poleskim Parkiem Narodowym) występuje populacja lęgowa i wędrowna żurawia. Populacja lęgowa liczy 10-15 par, a populacja wędrowna 1000-2000 osobników. Stan ochrony stanowisk populacji lęgowej i wędrownej oceniono na FV, podobnie jak ocenę stanu ochrony gatunku FV.

Jednym z najistotniejszych zagrożeń dla populacji żurawia jest zmniejszenie powierzchni żerowisk, miejsc odpoczynku i nocowania, na skutek osuszania terenów podmokłych (i ich zarastania) w wyniku budowania nowych lub funkcjonowania istniejących rowów melioracyjnych (w tym w wyniku prac utrzymaniowych i odtworzeniowych) albo innych zaburzeń naturalnego reżimu hydrologicznego. W przypadku prac konserwacyjnych istniejących rowów skala zagrożenia wymaga szczegółowego rozpoznania lokalnych warunków hydrologicznych i wpływu na nie planowanych prac. Kolejnym istotnym zagrożeniem jest ograniczenie żerowisk i miejsc odpoczynku w wyniku antropopresji, w tym presji turystycznej.

Obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie PLH060009 o pow. 2065.57 ha został utworzony na mocy Decyzji Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmującej, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty,

składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043)(2008/25/WE) - Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 12 str.383.

Przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Jeziora Uściwierskie PLH060009 (zgodnie z SFD)

kod	Nazwa polska
3140	twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic Charetea
3150	Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion
3160	naturalne dystroficzne zbiorniki wodne
6410	zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)
7110	torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe) - siedlisko priorytetowe
7140	torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio Caricetea)
7230	Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
91D0	Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosiPinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohniiPiceetum i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne)
1188	Kumak nizinny Bombina bombina
1134	Różanka(Rhodeus sericeus amarus
1145	piskorz Misgurnus fossilis
149	koza Cobitis taenia
6284	strzebla błotna Phoxinus phoxinus
1060	czerwończyk nieparek Lycaena dispar

6179	modraszek nausitous Maculinea nausithous
6177	modraszek teleius Phengaris teleius

Obszar obejmuje 7 płytkich (0,7-6,6 m), eutroficznych jezior o powierzchni od 0,7 do 256,3 ha oraz otaczające je torfowiska niskie i przejściowe, a także niewielkie wzniesienia użytkowane rolniczo: garb morenowy z przysiółkiem Ostrówek oraz północny skraj guza kredowo - trzeciorzędowego (Guz Garbatówki). Zespół Jezior Uściwierskich położony jest w górnej części zlewni rzeki Piwonii. Jeziora znajdują się w różnych stadiach zarastania. Trzy z nich mają rozwinięty fitolitoral małojeziorny, 2 - fitolitoral zanikający (spleja), 2 - fitolitoral bagienny.

Jest to obszar ważny dla zachowania bioróżnorodności. Ważny węzeł ekologiczny w obrębie Polesia. W latach 1992-1996 zrealizowany tu został pionierski w Polsce program renaturalizacji ekosystemów wodno-torfowiskowych, obejmujący: jeziora Bikcze i Ciesacin wraz z otaczającymi je torfowiskami oraz 1 km koryta rzeki Piwonii wraz z otaczającymi go łąkami.

Obszar znajduje się na wschód od jeziora Piaseczno i znajduje się poza zasięgiem oddziaływania zmian przewidzianych w analizowanym planie zagospodarowania przestrzennego.

Obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie PLH060009 posiada plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 12 stycznia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Uściwierskie PLH060009 (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego 2015r., poz. 175).

Obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie położony jest na wschód od jeziora Piaseczno, znajduje się poza obszarem opracowania planu zagospodarowania przestrzennego oraz poza zasięgiem oddziaływania zmian przewidzianych w analizowanym planie zagospodarowania przestrzennego.

Jeziora: Bikcze, Nadrybie i Uściwierz podlegają ponadto ochronie także na poziomie lokalnym jak użytki ekologiczne utworzone uchwałą Nr XX/114/93 Rady Gminy w Ludwinie z 28.04.1993 r. w sprawie utworzenia użytków ekologicznych na jeziorach i wokół jezior na terenie Gminy Ludwin, zmienianą w roku 1994, 1995 i 1996.

Na obszarze opracowania nie ma obiektów objętych innymi lokalnymi formami ochrony, w tym pomników przyrody.

Dla właściwego funkcjonowania środowiska przyrodniczego istotne znaczenie ma zapewnienie drożności korytarzy ekologicznych, czyli obszarów wykorzystywanych przez zwierzęta migrujące do wędrówek. Kluczową rolę w strukturze tych przestrzeni odgrywają kompleksy leśne, doliny rzeczne oraz krajobrazy mozaikowe, które gwarantują im odpowiednie ukrycia przed ludźmi, swoimi naturalnymi wrogami oraz zapewniają odpowiednie żerowiska. Główne gatunki migrujące Polski zamieszkują właśnie takie siedliska.

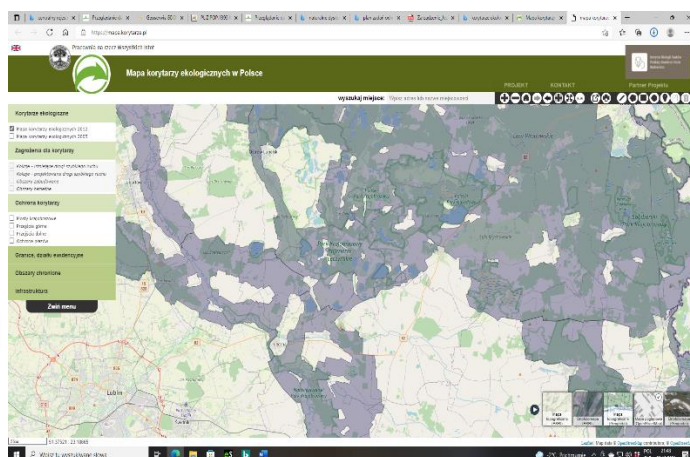
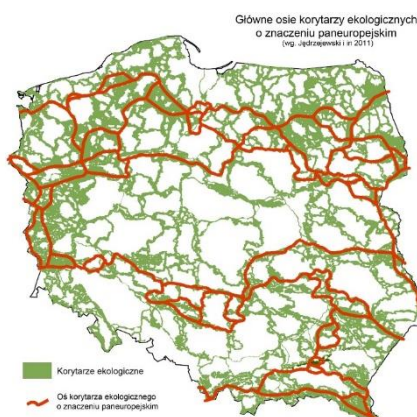
Rozległe obszary pól otaczające kompleksy leśne stanowią poważną barierę dla przemieszczania się zwierząt, powodując izolację siedlisk i lokalnych populacji.

Wyróżnia się korytarze główne - najważniejsze drogi wędrówek i migracji gatunków w Polsce, zapewniające jednocześnie łączność siedlisk i populacji w skali kontynentalnej, oraz korytarze uzupełniające łączące obszary siedliskowe położone wewnątrz kraju z korytarzami głównymi oraz zapewniające wariantowość dróg przemieszczania się gatunków o znaczeniu krajowym.

Analizowany obszar wchodzi w skład jednego z głównych korytarzy ekologicznych GKW-2 Polesie, który obejmuje kompleks leśno - torfowiskowy Polesia, uroczysko Mosty-Zahajki oraz Lasów Parczewskich i Lasów Sobiborskich.

Korytarze zidentyfikowano w oparciu opracowanie:

Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mystajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011

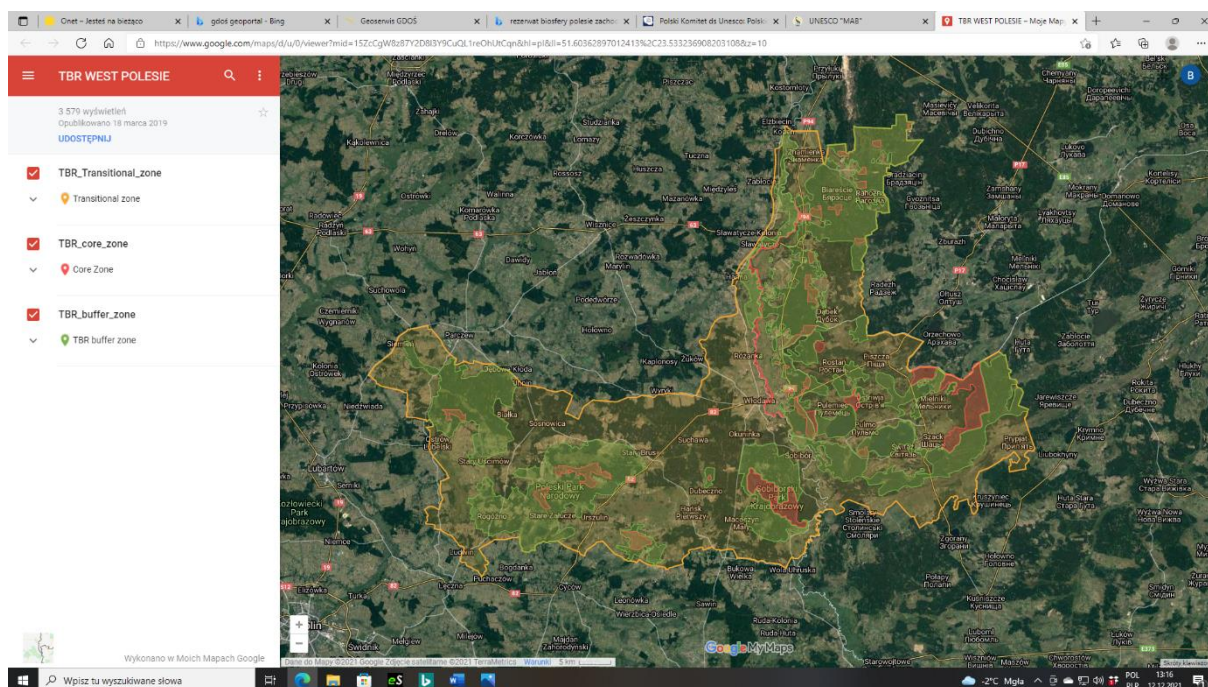

Zgodnie z "Opracowaniem ekofizjograficznym podstawowym dla Gminy Ludwin", sporządzonym w 2015 przez Jacka Babuchowskiego, jezioro Piaseczno znajduje się w granicach zidentyfikowanego na potrzeby tego opracowania korytarza ekologicznego leśnego Lasów Pojezierza Łęczyńsko – Włodawskiego.

Ze względu na istniejącą gęstą zabudowę, głównie letniskową, wschodnia strona jeziora Piaseczno w tych systemach nie pełni istotnej funkcji.

Jezioro Piaseczno wraz z przyległym terenem znajduje się w granicach strefy buforowej Transgranicznego Rezerwatu Biosfery Polesie Zachodnie, utworzonego na pograniczu Polski, Białorusi i Ukrainy ze względu na unikatową w skali świata wartość tego obszaru na przyrodę, dziedzictwa kulturowego oraz nauki, w celu wdrażania w nim założeń

Proгноза oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno

Międzynarodowego Programu "Człowiek i Biosfera" (Man and Biosphere - MAB), zapoczątkowanego przez UNESCO w 1971 roku. Celem programu jest kreowanie zrównoważonych relacji między ludźmi i biosferą, zaś metodą realizacji tego zamierzenia jest tworzenie międzynarodowej Sieci Rezerwatów Biosfery. Ochrona wartości rezerwatu biosfery odbywa się poprzez narzędzia i instrumenty prawne stojące na straży przestrzegania konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju Polski, w tym formy ochrony przyrody.

8.6. Zabytki materialne

Na analizowanym obszarze objęty zmianami nie występują obiekty zabytkowe nieruchome. Natomiast znajduje się 5 stanowisk archeologicznych w postaci pradziejowych osad – pozostałości osad ludzkich z czasów prehistorycznych. Obiekty te nie znajdują się w wykazie zabytków wpisanych do rejestru "C" zabytków archeologicznych województwa lubelskiego (rejestr dostępny [Obwieszczenie 1/2021 \(wkz.lublin.pl\)](http://obwieszczenie.1/2021.wkz.lublin.pl)). Nie mniej świadczą o długiej historii i stanowią o tożsamości miejsca.

8.7. Krajobraz

O walorach krajobrazowych decyduje rzeźba terenu oraz sposób wykorzystania i użytkowania przestrzeni. Do jeziora Piaseczno od strony wschodniej przylega niewielka plaża, a tereny otaczające mają charakter płaskiej równiny akumulacji jeziorno-torfowiskowej. Poza strefą dawnego zdegradowanego torfowiska po stronie północnej jezioro otaczają grunty na podłożu mineralnym. Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie wyróżnia mozaikowość roślinności potencjalnej, w rejonie obszaru opracowania planu (wschodnia strona jeziora) to przede wszystkim siedliska olsów (w strefie przybrzeżnej) oraz grądów subkontynentalnych. Niegdyś

teren użytkowany był rolniczo jako pola orne z kępami śródpolnych zadrzewień oraz niewielkimi kompleksami lasów. Postępująca w większości chaotyczna zabudowa gł. letniskowa powstawała gł. w formie pasków podzielonych na małe działki, ułożonych równoległe do siebie i prostopadle do linii brzegowej, rozdzielonych wąskimi drogami dojazdowymi o bardzo małej funkcjonalności. Nieliczne pola pozostające pomiędzy pasami zabudowy w dużej części ulegają sukcesji w wyniku braku użytkowania. Obszar praktycznie pozbawiony jest terenów publicznych ogólnodostępnych. Powstająca zabudowa otaczana jest zwartymi żywopłotami, bardzo często tujowymi, a także roślinnością wysoką, w celu zapewnienia względnej intymności wypoczynku.

Walory krajobrazu typowego dla Polesia zostały już w dużej mierze zniszczone. Obecnie jest to dosyć gęsto i chaotycznie zabudowany teren, z zielenią towarzyszącą w większości obcą dla lokalnego charakteru roślinności. Obecnie można mówić o dysharmonii krajobrazu w najbardziej użytkowanych rekreacyjnie rejonach j. Piaseczno.

9. Analiza potencjalnego oddziaływania na środowisko

9.1. Gleby i surowce mineralne

Wprowadzenie nowej zabudowy spowoduje uszczuplenie gruntów rolnych i wycofanie gleb z produkcji. Biorąc jednak pod uwagę, że nie mamy tu do czynienia z glebami wysokiej jakości (przeważają grunty IV klasy bonitacyjnej lub niższej) oraz, że w większości nie są obecnie użytkowane i ulegają sukcesji, skutki te nie będą znaczące dla potencjału rolniczego gleb produkcyjnych. Nie nastąpi także zablokowanie dostępności surowców mineralnych, ponieważ takowe na analizowanym obszarze nie występują.

Wzrost intensywności zabudowy wpłynie niewątpliwie na wzrost ruchu samochodowego, zwłaszcza w sezonie wakacyjnym, a tym samym narażenie gleb na zwiększoną emisję zanieczyszczeń. Jednak może to dotyczyć jedynie bezpośredniego sąsiedztwa głównych dróg a skala tego zjawiska nie będzie istotna.

9.2. Powietrze atmosferyczne

Aktualny stan powietrza atmosferycznego na analizowanym obszarze jest dobry. Lokalnymi źródłami emisji są urządzenia grzewcze oraz ruch komunikacyjny. Powstanie nowej zabudowy, zwłaszcza zagrodowej może przyczynić się do wzrostu emisji do atmosfery, jednak przy wymaganym przez plan stosowaniu urządzeń niskoemisyjnych, oddziaływanie to będzie miało charakter lokalny i będzie mało istotne. Plan przewiduje także wykorzystanie instalacji bezemisyjnych z zakresu OZE.

Podobnie zwiększenie powierzchni terenów zabudowanych spowoduje zwiększenie ruchu komunikacyjnego, w postaci wzrostu intensywności wykorzystania dotychczasowych dróg i

powstania nowych. Jednak oddziaływanie to można uznać za nieistotne. W szczycie sezonu wypoczynkowego mogą wystąpić lokalne i czasowe uciążliwości wynikające z transportu.

9.3. Hałas akustyczny

Hałas jest zanieczyszczeniem środowiska, charakteryzującym się dużą różnorodnością źródeł oraz powszechnością występowania. Nadmierny hałas może wywoływać niekorzystne zmiany w organizmie człowieka. Powoduje on między innymi zaburzenia snu i wypoczynku, wpływa niekorzystnie na układ nerwowy, utrudnia pracę i naukę, zwiększa podatność na choroby psychiczne

Klimat akustyczny środowiska, zwłaszcza w warunkach lokalnych, cechuje się dużymi zmianami w czasie, zależnymi od liczby i natężenia źródeł hałasu w ciągu doby.

Źródła hałasu, jakie mogą pojawić się wraz nowym zagospodarowaniem terenów przewidzianym w planie, będą związane z etapem prac budowlanych (oddziaływania o charakterze czasowym, punktowym) oraz ruchem komunikacyjnym. Hałas drogowy jest hałasem zmiennym w czasie, emitowanym przez przejeżdżające z różną częstotliwością i natężeniem pojazdy. Zasadniczo jest on superpozycją tła akustycznego oraz hałasu od ruchu pojazdów, który obejmuje hałas powstający na styku opona-nawierzchnia jak i hałas zespołu napędowego pojazdu. Należy zauważyć, że przy prędkościach pojazdów osobowych większych od 40-50 km/h oraz prędkościach pojazdów ciężarowych większych od 60-70 km/h główną składową całkowitego hałasu pojazdu jest hałas powstający na styku opona-nawierzchnia. Z powyższego wynika, że hałas drogowy związany jest bezpośrednio lub pośrednio z wieloma czynnikami, w tym w dużym stopniu z rodzajem i stanem nawierzchni drogi.

Jednak biorąc pod uwagę lokalny charakter dróg i stosunkowo małe (poza sezonem wypoczynkowym) zaludnienie terenu, problemy z ponadnormatywnym hałasem nie powinny wystąpić.

Odrębnym zagadnieniem jest hałas związany z nasilonym ruchem turystycznym zwłaszcza w okresach sobotnio-niedzielnich w szczycie sezonu wakacyjnego. Hałas generowany zarówno przez głośne rozmowy urlopowiczów, muzykę, jak i przejeżdżające samochody, zwłaszcza w tak gęstej zabudowie, z jaką mamy do czynienia nad jeziorem Piaseczno, może być przez wiele osób odczuwany jako uciążliwy. O ile nie przekracza ogólnie przyjętych norm zachowania, jest nieodłącznym elementem centrów rekreacji. Może mieć jednak także bezpośredni wpływ na płoszenie zwierząt i zakłócanie ich rytmu lęgowego.

9.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Ze względu na ukształtowanie terenu oraz budowę geologiczną rejonu Piaseczna woda jest komponentem stanowiącym o specyfice środowiska przyrodniczego i jego zdolności do samoregulacji. Pomimo obecności wód powierzchniowych jest to obszar dużych deficytów wody, niewielkiego tempa jej obiegu i niskiej odporności na degradację. Więż hydrauliczna warstw wodonośnych i dominująca rola zasilania opadowego i roztopowego w uzupełnianiu wody wymaga unikania ingerencji w kształtowanie się poziomów wodonośnych oraz zapewnienie odpowiednio dużej retencji wód opadowych i roztopowych.

Zakres zmian przewidzianych w mpzp dotyczy wyznaczenia terenów zabudowy letniskowej, zagrodowej i jednorodzinnej, a także w niewielkim zakresie zabudowy usługowej oraz dróg i infrastruktury technicznej do obsługi tych terenów. Zatem zakres ingerencji będzie dotyczył tylko przypowierzchniowych warstw gruntu, w celu posadowienia budynków lub urządzeń infrastruktury. Nie będzie to w żaden sposób zmieniać hydrodynamiki wód.

Plan wyklucza możliwość lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, poza drogami i infrastrukturą techniczną, a także zawiera zakaz lokalizacji usług uciążliwych, uciążliwej produkcji i usług handlu o powierzchni sprzedaży 1000 m² i większej, a także zakaz realizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Tym samym potencjalne ryzyko zanieczyszczenia wód w wyniku działalności gospodarczej należy uznać za znikome.

W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych oraz wód opadowych plan przewiduje docelowo odprowadzenie ścieków systemami kanalizacji zbiorczej do istniejących i projektowanych na terenie gminy oczyszczalni ścieków. Do czasu objęcia poszczególnych terenów zbiorczą siecią kanalizacyjną dopuszcza stosowanie rozwiązań indywidualnych, tj. zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków, z wykluczeniem terenów narażonych na zalewanie wodami opadowymi i innych terenów o niekorzystnych dla budowy oczyszczalni (ze względów technologicznych i na ochronę środowiska) warunkach hydrogeologicznych.

Plan określa zasady ochrony wód ze względu na położenie całego obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 Niecka Lubelska (Chełm-Zamość), w tym: nakaz realizacji płyt gnojowych, zbiorników na gnojowicę na terenach zabudowy zagrodowej, stosowania nieprzepuszczalnej nawierzchni w miejscach przeznaczonych do czasowego gromadzenia odpadów powstających w procesie realizacji inwestycji na działce budowlanej, zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych.

Przestrzeganie wymogów planu oraz powszechnie obowiązujących regulacji prawnych z zakresu gospodarki ściekowej i odpadowej, w tym uprawnień poszczególnych organów do podejmowania decyzji i działań, stanowi narzędzie ochrony wód przed zanieczyszczeniem.

Powiększenie powierzchni zabudowanej niewątpliwie będzie miało znaczenie dla procesów retencjonowania wód opadowych. Plan dla każdego rodzaju zabudowy wprowadza wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, który dla terenów usługowych wynosi 20-30%, dla zabudowy zagrodowej co najmniej 30%, a dla zabudowy letniskowej co najmniej 50% powierzchni działki. Biorąc pod uwagę równinny charakter ukształtowania terenu (brak dużych spadków), powolny w związku z tym spływ wód, oraz ustalone w planie wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej, pomimo ograniczenia powierzchni do wsiąkania wody procesy infiltracji powinny zachodzić bez zakłóceń.

Wody opadowe lub roztopowe w przypadku dróg o niższych kategoriach – lokalnych i dojazdowych, odprowadzane są do ziemi poprzez rowy lub spływ powierzchniowy. Ze względu na lokalny charakter ewentualne ładunki zanieczyszczeń będą małe, w takim przypadku rowy i inne powierzchnie trawiaste odbierają większość zanieczyszczeń.

Plan wprowadza zakaz budowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100,0 m od linii brzegu jeziora Piaseczno. Zakaz ten zabezpiecza przed ingerencją budowlaną i bezpośrednim spływem falezę jeziora i strefę ekotonu.

Wskazane w uchwale w sprawie planu rozwiązania infrastrukturalne są konieczne dla zachowania bezpiecznego korzystania z wody użytkowej oraz odprowadzenia ścieków.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także małą skalę zainwestowania oraz zawarte w planie uwarunkowania szczegółowe, wdrożenie jego ustaleń nie wpłynie na pogorszenie obecnego stanu wód, w tym stanu JCWP i JCWPd.

Zgodnie z planem gospodarowania wodami stan ekologiczny JCWP jeziornej PLLW30692 – Piaseczno, pomimo zmian jakie zaszły w kompleksie wodno-torfowiskowym Piaseczna - został sklasyfikowany jako bardzo dobry, a stan ogólny jako dobry. Oznacza to, że pomimo zmian jakie zaszły w strukturze ekologicznej oraz zmiany typu troficznego, ta jednolita część wód spełnia obecne standardy dobrego stanu, zarówno chemiczne jak i ekologiczne.

JCWP rzeczne posiadają status zlewni silnie zmienionych, a ich ogólny stan jest zły. Uzyskanie dobrego stanu lub potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego w przypadku tych JCWP zgodnie z planem gospodarowania wodami jest zagrożone. Zły stan ogólny wynika z silnego przekształcenia oraz przekroczeń parametrów (azot Kjeldahla, fitobentos -wskaźnik okrzemkowy).

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami dorzecza Wisły stan JCWPd75 (kod - PLGW200075) oceniono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych, wskazane jako dobry stan chemiczny, ilościowy i ogólny, jest niezagrażone.

Wdrożenie planu na warunkach w nim określonych nie będzie powodowało oddziaływań, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie parametrów oceny stanu jednolitych części wód i innych wymogów Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Przy zastosowaniu adekwatnych rozwiązań chroniących środowisko nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji na poszczególne elementy jakościowe wód.

9.5. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze

Wpływ ustaleń planu na środowisko przyrodnicze przeanalizowano pod kątem form ochrony przyrody i korytarzy ekologicznych oraz bioróżnorodności, rozumianej jako ogół organizmów dziko żyjących.

Wpływ planu na środowisko przyrodnicze może być konsekwencją powiększenia terenów zabudowy. Tego typu zmiany mają charakter trwały, nieodwracalny i mogą prowadzić wprost do zniszczenia lub fragmentacji siedlisk przyrodniczych, siedlisk gatunków, uniemożliwienia zaspokajania ich potrzeb życiowych, a w konsekwencji – w zależności od skali i natężenia presji - do zubożenia i zaniku.

Zmiany przewidziane w planie zagospodarowania przestrzennego dotyczą wyznaczenia terenów pod nową zabudowę zagrodową, jednorodzinną i letniskową tereny o funkcjach usługowych wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi. W większości stanowią

uzupełnienie istniejących ciągów lub płatów zabudowy. Dotyczą obszarów obecnie użytkowanych rolniczo oraz rolniczych, na których zaprzestano użytkowania i obecnie podlegają procesom sukcesji (w różnych stadiach). Znacząca część została już zagospodarowana w celach rekreacyjnych poprzez wprowadzenie roślinności ozdobnej (żywoplotów, trawników, nasadzeń drzew i krzewów), przyczep kempingowych, małej architektury oraz zabudowy mieszkaniowej.

Stan obecny przedstawiono w tabeli na str. 8 -32.

Zmiany przewidziane w planie znajdują się w granicach dwu form ochrony przyrody: Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie (wydzielenia z załączników 2, 6 –część po północnej stronie drogi rozdzielającej wydzielenie, 7-15), a oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Polesie (wydzielenie z zał. 2 oraz wydzielenia po wschodniej stronie drogi Kaniwola Rozpłucie z zał. 8, 11, 12). Pozostałe wydzielenia z zał. 1, 3, 4, 5, 6 (południowa część) znajdują się poza formami ochrony przyrody, ale w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie.

Należy całkowicie wykluczyć możliwość oddziaływania na rezerwat przyrody i obszar Natura 2000 Jezioro Brzeziczno. Wszystkie wydzielenia planu znajdują się w dużej odległości od granic tych form ochrony przyrody. Dystans wynosi minimum 500 m. Najbliżej znajduje się wydzielenie z załącznika 15 – 1W. Plan - jako przeznaczenie podstawowe – nadaje mu funkcję terenu dla sieci i urządzeń wodociągowych służących ujmowaniu, przesyłowi i zaopatrzeniu w wodę oraz budynków i budowli im towarzyszących, jako przeznaczenie dopuszczalne – infrastrukturę techniczną. Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej dla działki budowlanej określa jako min. 70%. Jest to teren dawnego parkingu, w części utwardzony, z kępami zadrzewień.

Obszar znajduje się poza zlewnią Brzeziczna i nie zachodzi żaden związek funkcjonalny, który mógłby w jakikolwiek sposób w sposób bezpośredni lub pośredni zakłócać spójność obszaru Natura 2000 i rezerwatu przyrody. Najbliżej położone wydzielania z zabudową mieszkaniową znajdują się w odległości co najmniej 1200 m.

Wszystkie wydzielania znajdujące się w granicach SOO Natura 2000 Polesie, położone są w bezpośrednim sąsiedztwie drogi Kaniwola – Rozpłucie, w peryferyjnej (przy granicy) części obszaru Natura 2000, stanowią grunty orne, z nielicznymi pojedynczymi zadrzewieniami śródpolnymi, jak na poniższych zdjęciach.

Obszar Natura 2000 nie posiada planu zadań ochronnych. Nie mniej. Zgodnie z danymi przekazanymi przez RDOŚ w Lublinie) w 2016r. trwały prace prowadzące do opracowania planu zadań ochronnych i zostały wykonane badania inwentaryzacyjne (BUL Lublin), a w przypadku dwu gatunków: cietrzewia oraz błotniaka łąkowego w 2020r. zostały wykonane inwentaryzacje uzupełniające (LTO, Bajdak T, Aftyka S.). Badania te potwierdziły ważność jeziora Bikcze dla populacji, m.in. bąka, żurawia, rybitwy białowąsej, czarnej i białoskrzydłej. W przypadku żurawia jezioro Bikcze oraz otaczające go kompleksy łąkowe mają duże znaczenie zarówno dla populacji lęgowej, jak i wędrownej. W obrębie obszaru Polesie (poza Poleskim Parkiem Narodowym) występuje populacja lęgowa i wędrowna żurawia. Populacja lęgowa liczy 10-15 par, a populacja wędrowna 1000-2000 osobników. Stan ochrony stanowisk populacji lęgowej i wędrownej oceniono na FV, podobnie jak ocenę stanu ochrony gatunku FV.

Jednym z najistotniejszych zagrożeń dla populacji żurawia jest zmniejszenie powierzchni żerowisk, miejsc odpoczynku i nocowania, na skutek osuszania terenów podmokłych (i ich zarastania) w wyniku budowania nowych lub funkcjonowania istniejących rowów melioracyjnych (w tym w wyniku prac utrzymaniowych i odtworzeniowych) albo innych zaburzeń naturalnego reżimu hydrologicznego. W przypadku prac konserwacyjnych istniejących rowów skala zagrożenia wymaga szczegółowego rozpoznania lokalnych warunków hydrologicznych i wpływu na nie planowanych prac. Kolejnym istotnym zagrożeniem jest ograniczenie żerowisk i miejsc odpoczynku w wyniku antropopresji, w tym presji turystycznej.

W trakcie prac inwentaryzacyjnych w całym kompleksie pomiędzy drogą Kaniwola – Rozpłucie a jeziorem Bikcze nie wykazano obecności siedlisk gatunków, stanowiących przedmioty

ochrony. Wprowadzenie zmian proponowanych w mpzp nie spowoduje ubytku siedlisk, płoszenia ani w inny sposób nie zakłóci spójności obszaru.

Sporządzony przez RDOŚ w Lublinie, ale jeszcze nie ustanowiony, projekt planu zdań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Polesie wśród zagrożeń istniejących i potencjalnych dla przedmiotów ochrony nie wymienia rozprzestrzeniania się terenów zabudowy.

Nie mniej, wpływ na obszary Natura 2000 należy rozpatrywać w funkcji czasu, biorąc pod uwagę dynamikę zmian środowiska przyrodniczego, zmian klimatycznych oraz procesów społeczno-gospodarczych. Należy uwzględniać także charakter dokumentu, jakim jest mpzp, który wyznacza perspektywiczne funkcje i obszary, które nie muszą zostać w całości zrealizowane. Dlatego też, niezależnie od stanu obecnego, tj. wykazanego braku znaczenia terenów wskazanych w planie pod funkcje zabudowy, kierując się zasadą przezorności należy przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, w każdym przypadku indywidualnie należy rozważyć potencjalne oddziaływania przedsięwzięcia, i w zależności od wyników screeningu ewentualnie przeprowadzić ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z rozdziałem 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021.0.247).

Zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

W odniesieniu do obszaru Natura 2000 Jeziora Uściwierskie należy całkowicie wykluczyć możliwość oddziaływania ze strony planu zagospodarowania przestrzennego. Wszystkie wydzielania planu znajdują się w dużej odległości od granic tej formy ochrony przyrody. Dystans od najbliższych położonych wydzieleni wynosi co najmniej 200 m, wydzielania te położone są poza zlewnię jeziora Bikcze. Nie powoduje to ubytku siedlisk ani zmian w funkcjonowaniu i spójności obszaru Natura 2000 Jeziora Uściwierskie.

Oddziaływanie na Park Krajobrazowy Pojezierze Łęczyńskie będzie dotyczyło przede wszystkim oddziaływania na krajobraz. Nastąpi powiększenie terenów zabudowanych kosztem terenów rolniczych, w tym w części z pojawiającymi się zadrzewieniami jako wynik procesów sukcesji, w niektórych wydzieleniach występują drzewa w starszych klasach wieku i o dużych walorach krajobrazowych (wydzielenie 7 ML z zał. 7).

W studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Ludwin, które podlegało strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, wszystkie te obszary wskazane są do rozwoju zabudowy. Sukcesja naturalna jest procesem dynamicznym i w ciągu krótkiego czasu od zaprzestania użytkowania pojawiają się samosiewy drzew i kolejne fazy sukcesji. W związku ze zmianą takich terenów na budowlane niewątpliwie nastąpi w jakimś zakresie ubytek roślinności, a co za tym idzie zmiany w różnorodności biologicznej, w składzie gatunków wykorzystujących do rozwoju poszczególne stadia sukcesyjne w kierunku lasów. Plan zakłada obowiązek ochrony zadrzewień istniejących oraz obliuguje do nowych nasadzeń, jednak w przypadku niektórych wydzieleni, gdzie zadrzewienia występują w dużym zwarcu, pełne wykonanie tego obowiązku nie będzie możliwe. W szerokim ujęciu nie można przyjąć, że nastąpi likwidacja zadrzewień, ponieważ jak wykazano powyżej, w tym komponencie środowiska dynamika zmian jest duża, poza tym zasoby zadrzewień na obszarze wdrożenia planu także są duże. W ujęciu ilościowym ewentualne ubytki nie będą znaczące. Jednak, w przypadku ewentualnej eliminacji drzew wiekowych (starodrzewu), a więc w ujęciu jakościowym, zmiany dla środowiska, bioróżnorodności oraz krajobrazu Parku Krajobrazowego będą negatywne.

Plan sankcjonuje kompleksy najbardziej zaawansowanych stadiów sukcesji, stanowiących już siedliska leśne, nadając im funkcje lasów, wprowadza wobec nich zasady ochrony planistycznej. Plan utrzymuje zakaz sytuowania obiektów budowlanych w odległości mniejszej

niż 100 m od linii brzegowej jeziora, co jest zgodne z zakresem zakazów obowiązujących na obszarze PK, a także co do zasady wskazuje na obowiązek stosowania przepisów szczegółowych wynikających z reżimu ochronnego poszczególnych form ochrony przyrody.

Uzupełnienie terenów rekreacyjnych przy jeziorze Piaseczno o nową zabudowę niewątpliwie prowadzi do zagęszczenia zabudowy, a tym samym do ograniczenia możliwości przemieszczania się dzikich zwierząt. Jednak obecność od dawna pasów zabudowy, prostopadłych do linii brzegowej jeziora, miejscami bardzo zwartej, uczyniła ten teren nieatrakcyjnym dla przemieszczania się dużych drapieżników i innych zwierząt dużych. Większość nowych wydzieleń stanowi uzupełnienie lub kontynuację już istniejących ciągów i co do zasady nie zmienia w sposób istotny obecnej i tak już niskiej funkcjonalności korytarza ekologicznego GKW-2. Otoczenie kompleksu jeziora Piaseczno terenami leśnymi od strony zachodniej, leśno-torfowiskowymi od strony północnej oraz torfowiskowymi od strony wschodniej przejmuje i rekompensuje funkcję korytarza ekologicznego.

Bioróżnorodność jest definiowana jako zróżnicowanie życia we wszystkich jego formach. Składa się na nią liczba gatunków, ich zmienność genetyczna i interakcje tych form życia w złożonych ekosystemach. Zgodnie z raportem ONZ, opublikowanym w 2019 r., wyginięcie grozi milionowi gatunków, z szacunkowych 8 milionów. Natomiast różnorodność biologiczna jest ważna nie tylko jako gatunki i siedliska zagrożone i podlegające ochronie, ale w aspekcie całościowego, prawidłowego funkcjonowania ekosystemów, zapewnienia warunków do życia ludzi w postaci czystego powietrza, wody, żywności, ograniczenia skutków naturalnych katastrof. Zdrowe ekosystemy zapewniają nam wiele podstawowych rzeczy, których istnienie powszechnie brane jest za pewnik. Rośliny przetwarzają energię słoneczną, udostępniając ją innym formom życia. Bakterie i inne żywe organizmy rozkładają materię organiczną na składniki odżywcze, zapewniając roślinom zdrową glebę do wzrostu. Zapyłacze są niezbędne dla rozmnażania roślin, gwarantując produkcję żywności. Rośliny i oceany to ważne pochłaniacze dwutlenku węgla. Cykl wodny w dużej mierze polega na żywych organizmach. Ponieważ żywe organizmy oddziałują na siebie nawzajem w dynamicznych ekosystemach, zniknięcie jednego gatunku może mieć daleko idące konsekwencje dla łańcucha pokarmowego. Dlatego też wpływ na różnorodność biologiczną sprowadza się do zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania ekosystemów oraz zachowania równowagi w środowisku. Główne przyczyny utraty różnorodności biologicznej to zmiana sposobu użytkowania gruntów (np. wylesianie, intensywna gospodarka monokulturowa, urbanizacja), bezpośrednia eksploatacja, zmiana klimatu, zanieczyszczenie środowiska, inwazyjne gatunki obce.

Zmiany wprowadzone przez plan zagospodarowania przestrzennego nie spowodują strat w gatunkach uznawanych za rzadkie lub zagrożone, nie spowodują także strat w przedmiotach ochrony form ochrony przyrody ani ich siedliskach. W związku z ingerencją w środowisko zabudowy, co będzie się wiązało z ingerencją w glebę w wyniku prac budowlanych, zmniejszeniu powierzchni biologicznie czynnej, częściową zmianą charakteru roślinności, emisjami o znaczeniu lokalnym, zmieniają się warunki części biotopów i mikrobiotopów. Nastąpią prawdopodobnie zmiany jakościowe i ilościowe organizmów żywych. Będą postępowały także procesy synantropizacji fauny, flory, organizmów grzybów i całego świata mikroorganizmów. Jednak skala tych zmian, a także ustalenia ogólne i szczegółowe odnoszące się do sposobu zagospodarowania poszczególnych wydzieleń (m.in. wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, ochrona zadrzewień itp.) działając łącznie nie naruszają trwałości

bytowania na tym obszarze ogółu organizmów żyjących w glebie, wodzie i innych niszach ekologicznych, a także będących we wzajemnych relacjach.

9.6. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Ustalenia planu nie przewidują jakiejkolwiek ingerencji w wartości dziedzictwa kulturowego. Na analizowanym obszarze nie występują obiekty zabytkowe nieruchome. Natomiast stanowiska archeologiczne w postaci pradziejowych osad – pozostałości osad ludzkich z czasów prehistorycznych – nie podlegają zabudowie, zostały uwzględnione na rysunku planu, a także w § 9 ustaleń ogólnych określa się zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej, w tym m.in. obowiązek ustanowienia nadzoru archeologicznego w trakcie jakichkolwiek prac ziemnych.

Na dobra materialne występujące w obszarze objętym planem składają się tereny dotychczas zainwestowane i potencjalne tereny zainwestowania oraz tereny infrastruktury technicznej (istniejącej i przewidzianej ustaleniami planu). Projekt planu nie zawiera ustaleń, które mogą spowodować straty materialne, rozumiane w tej prognozie, jako dodatkowe nakłady poniesione przez osoby trzecie, konieczne na przeciwdziałanie zanieczyszczeniu środowiska lub inne szkody dające się wyrazić ekonomicznie.

9.7. Oddziaływanie na krajobraz

O walorach krajobrazowych decyduje rzeźba terenu oraz sposób wykorzystania i użytkowania przestrzeni. Do jeziora Piaseczno od strony wschodniej przylega niewielka plaża, a tereny otaczające mają charakter płaskiej równiny akumulacji jeziorno-torfowiskowej. Poza strefą dawnego zdegradowanego torfowiska po stronie północnej jezioro otaczają grunty na podłożu mineralnym. Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie wyróżnia mozaikowość roślinności potencjalnej, w rejonie obszaru opracowania planu (wschodnia strona jeziora) to przede wszystkim siedliska olsów (w strefie przybrzeżnej) oraz grądów subkontynentalnych. Niegdyś teren użytkowany był rolniczo jako pola orne z kępami śródpolnych zadrzewień oraz niewielkimi kompleksami lasów. Postępująca w większości chaotyczna zabudowa gł. letniskowa powstawała gł. w formie pasków podzielonych na małe działki, ułożonych równolegle do siebie i prostopadle do linii brzegowej, rozdzielonych wąskimi drogami dojazdowymi o bardzo małej funkcjonalności. Nieliczne pola pozostające pomiędzy pasami zabudowy w dużej części ulegają sukcesji w wyniku braku użytkowania. Obszar praktycznie pozbawiony jest terenów publicznych ogólnodostępnych. Powstająca zabudowa otaczana jest zwartymi żywopłotami, bardzo często tujowymi, a także roślinnością wysoką, w celu zapewnienia względnej intymności wypoczynku.

Walory krajobrazu typowego dla Polesia zostały już w dużej mierze zniszczone. Obecnie jest to dosyć gęsto i chaotycznie zabudowany teren, z zielenią towarzyszącą w większości obcą dla lokalnego charakteru roślinności. Obecnie można mówić o dysharmonii krajobrazu w najbardziej użytkowanych rekreacyjnie rejonach j. Piaseczno.

Nowa zabudowa oraz możliwy ubytek obszarów naturalnych lasów i zadrzewień odbije się na fizjonomii krajobrazu. Nastąpi dalsze zatarcie cech krajobrazu typowych dla Polesia na rzecz

zunifikowanych form architektonicznych budynków i małej architektury oraz zieleni ogrodowej niedostosowanej do lokalnej przyrodniczej specyfiki (roślinność ozdobna typowa dla ogrodów przydomowych, tujowe żywopłoty itp.)

Zmiany w krajobrazie, jakkolwiek wystąpią, nie zmieniają jego dotychczasowej specyfiki, nastąpi utrwalenie dotychczasowego trendu.

W prognozie nie przeanalizowano oddziaływania na krajobrazy priorytetowe. Dla województwa lubelskiego nie został jeszcze przeprowadzony audyt krajobrazowy i jednostki te nie zostały jeszcze zidentyfikowane.

9.8. Oddziaływanie na ludzi

Oddziaływanie na ludzi, czyli na ich zdrowie i warunki życia, wynika przede wszystkim z emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza. Jak wykazano powyżej, zarówno emisje hałasu jak i zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, w wyniku wdrożenia planu mogą być punktowe, krótkotrwałe i odwracalne, generalnie należy je uznać za nieistotne.

Projekt planu nie wskazuje na możliwość realizacji przedsięwzięć, których działalność mogłaby stanowić uciążliwość dla zdrowia jak i bezpieczeństwa mieszkańców.

Wdrożenie planu zwiększy zakres wykorzystania otoczenia jeziora Piaseczno do celów wypoczynkowych i rekreacyjnych, co z punktu widzenia potrzeb społecznych należy uznać za działanie korzystne. Podsumowując można stwierdzić, że ustalenia planu miejscowego będą oddziaływać pozytywnie na ludzi i ich zdrowie, w sposób bezpośredni, pośredni i skumulowany z innymi działaniami interesariuszy planu, w horyzoncie średnio i długoterminowym, a oddziaływanie to będzie mieć charakter stały.

9.9. Wpływ na zmiany klimatu, adaptacja do zmian klimatycznych

Skutki zmian klimatu, zwłaszcza wzrost temperatury, częstotliwości i nasilenia zjawisk ekstremalnych, występujące w ostatnich kilku dekadach pogłębiają się i z tego względu stały się przedmiotem zainteresowania rządów i społeczności międzynarodowej. Wyniki badań naukowych jednoznacznie wskazują, że zjawiska powodowane przez zmiany klimatu stanowią zagrożenie dla społecznego i gospodarczego rozwoju wielu krajów na świecie, w tym także dla Polski. Wysiłki na rzecz dostosowania się do skutków zmian klimatu powinny być zatem podejmowane jednocześnie z realizowanymi działaniami ograniczającymi emisję gazów cieplarnianych. Właściwie dobrana paleta działań zmniejszających wrażliwość na zmiany klimatyczne będzie stanowić istotny czynnik stymulujący wzrost efektywności i innowacyjności polskiej gospodarki.

W aspektach klimatycznych Lubelszczyzna wyróżnia się w stosunku do reszty kraju pod względem ilości dochodzącego i pochłanianego w skali roku promieniowania słonecznego.

Charakterystycznymi cechami warunków cyrkulacyjnych Lubelszczyzny są: szybki przepływ powietrza i szybkie przemieszczanie się układów barycznych, a także ścieranie się wilgotnych mas powietrza atlantyckiego z suchymi masami powietrza kontynentalnego, co powoduje – typową dla klimatu umiarkowanego przejściowego – dużą zmienność warunków pogodowych. Nie mniej jednak podlega tym samym tendencjom, co obszar całej Polski.

Współczesne tendencje zmiany klimatu w Polsce (w oparciu o Polski „Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” SPA 2020) są następujące:

- duża zmienność temperatury powietrza z roku na rok;
- rosnący systematycznie od połowy XIX wieku trend temperatury ($y = 0,007x + 6,9771$): seria doprowadzona jest do roku 2012, trend temperatury uzyskuje wartość $0,7^{\circ}\text{C}/100$ lat; jednak skracając serię do roku 2000 wartość przyrostu temperatury wyniosłaby $0,58^{\circ}\text{C}/100$ lat – czyli w ciągu 12 lat przyrost temperatury wzrósł aż $0,12^{\circ}\text{C}$;

Ostatnie 40 lat jest najcieplejszym okresem w historii obserwacji instrumentalnych w Polsce.

Dwa ostatnie dziesięciolecia XX wieku i pierwsza dekada XXI wieku są najcieplejszymi w 230-letniej historii obserwacji meteorologicznych w Warszawie, ze średnimi rocznymi wartościami temperatury, odpowiednio dla kolejnych dziesięcioleci: $+8,7^{\circ}\text{C}$, $+8,9^{\circ}\text{C}$ i $+9,2^{\circ}\text{C}$.

Największy wpływ na warunki klimatyczne wywierają zjawiska ekstremalne, których obecny wzrost liczby wystąpień zauważalnie zmienia dynamikę cech klimatu w Polsce.

Do zjawisk termicznych niekorzystnych i uciążliwych dla środowiska i społeczeństwa należą fale upałów (ciągi dni z maksymalną temperaturą dobową powietrza $\geq 30^{\circ}\text{C}$ utrzymującą się przez co najmniej 3 dni) (rys.3), najczęściej występujące w południowo-zachodniej części Polski a najrzadziej – w rejonie wybrzeża i górach, z najdłuższymi ciągami dni upalnych trwającymi ≥ 17 dni.

Scenariusze tendencji klimatycznych dla Polski w XXI wieku wykazują, że:

- temperatura wykazuje wyraźną tendencję wzrostową na obszarze całego kraju, większe ocieplenie jest spodziewane pod koniec stulecia, przyrosty temperatury są zróżnicowane regionalnie i sezonowo, największy wzrost temperatury powyżej $4,50^{\circ}\text{C}$ w ostatnim trzydziestoleciu 21. wieku w zakresach niskich wartości temperatury jest widoczny zimą w regionie północno-wschodnim kraju, a w przypadku wysokich wartości temperatury latem w Polsce południowo-wschodniej;
- wzrost temperatury jest prawidłowo odzwierciedlony w przebiegu wszystkich wskaźników klimatycznych opartych na tej zmiennej, np. wyraźna jest tendencja wydłużenia termicznego okresu wegetacyjnego, zauważa się jego wcześniejszy początek, maleje liczba dni z temperaturą minimalną mniejszą od 0°C a rośnie liczba dni z temperaturą maksymalną wyższą od 25°C , oczywiście przebiegi indeksów są uwarunkowane regionalnie, co bardzo dobrze oddają modele;
- w przypadku opadu tendencje są mniej wyraźne, symulacje wskazują na pewne zwiększenie opadów zimowych i zmniejszenie opadów letnich pod koniec stulecia;
- charakterystyki temperatury takie jak np. liczba dni odzwierciedlają wzrostowe tendencje zmiany temperatury. Charakterystyki opadowe wykazują wydłużenie okresów bezopadowych, wzrost sumy opadów maksymalnych oraz skrócenie okresu zalegania pokrywy śnieżnej.

Pomiędzy zagospodarowaniem przestrzennym a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności – m.in. ze względu na zwiększone ryzyko wystąpienia zjawisk ekstremalnych lub katastrof. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego, które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju.

Sposób uwzględniania problematyki zmian klimatu musi być dostosowany do specyficznego kontekstu planu lub programu. Należy przyjąć praktyczne podejście uwzględniające perspektywę długoterminową, a także odporności planu na problemy klimatyczne. Projekt zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy małego wycinka gminy Ludwin oraz małego wycinka całości planu dla Jeziora Piaseczno. Ze względu na małą skalę przyszłych ingerencji oraz małe oddziaływania na środowisko, zidentyfikowane w ramach OOS, analiza wpływu na klimat rozumiana jako łagodzenie oraz adaptacja do zmian, oparta jest na analizie ryzyka i możliwego przeciwdziałania ryzyku.

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno odnoszące się do problematyki zmian klimatycznych

Rodzaj ryzyka (zjawiska ekstremalne)	Łagodzenie	Adaptacja
emisje gazów cieplarnianych	dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii dla realizacji zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło, z wyłączeniem urządzeń wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW	dopuszcza się zalesienia, zadrzewienia, zakrzewienia, uprawy ogrodnicze, uprawy polowe, pod warunkiem zachowania wymaganych przepisami odrębnymi odległości gałęzi i drzew od urządzeń linii elektroenergetycznych, co sprzyja absorpcji CO ₂
	nakaz stosowania do celów grzewczych bezemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła spełniających wymagania standardów jakości powietrza	
	obowiązuje zachowanie i ochrona istniejących zadrzewień, co sprzyja absorpcji CO ₂	
nawalne deszcze opady śniegu	dopuszczenie stosowania urządzeń umożliwiających wykorzystanie na miejscu wód opadowych i roztopowych oraz odprowadzenia ich	plan ustala wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej szczegółowo dla poszczególnych wydzieleni

susza	do gruntu na warunkach określonych w przepisach odrębnych	planistycznych na poziomie od 20 % do 60%, co sprzyja retencji wodnej
		zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100,0 m od linii brzegu jeziora Piaseczno, co chroni fależ jeziora i strefę ekotonu
		plan wprowadza obowiązek dla dachów budynków mieszkalnych – strome, dwuspadowe lub wielospadowe, co zabezpiecza przed nadmiernym obciążeniem opadem śniegu
porywiste wiatry, nawałnice		plan ogranicza wysokość budynków do dwu kondygnacji nadziemnych, przy czym druga kondygnacja realizowana jako poddasze użytkowe, lub ogranicza wysokość kalenicy w m

W kwestii łagodzenia oraz adaptacji do zmian klimatycznych kluczowe znaczenie będą miały rozwiązania przyjęte w projektach budowlanych, w których należy uwzględnić takie technologie oraz materiały, które będą gwarantowały niską emisję, wysoką trwałość i odporność na zjawiska ekstremalne. W tym zakresie wymagane jest wprowadzenie regulacji powszechnie obowiązujących.

9.10. Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych

Zjawisko występowania oddziaływań skumulowanych występuje w przypadku, gdy różne przedsięwzięcia lub rodzaje działalności wywierają presję na ten sam element środowiska, w wyniku czego oddziaływanie od pojedynczych źródeł sumuje lub w inny sposób zwiększa wpływ. Tym samym oddziaływanie uznawane za nieistotne po nałożeniu się na siebie powodują, że skutki będą znacząco negatywne lub ponadnormatywne.

W analizowanym przypadku poszczególne zadania realizowane będą w różnym czasie oraz będą rozrzucone w przestrzeni, bowiem plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza perspektywiczne funkcje dla poszczególnych terenów, które nie muszą zostać wdrożone.

W przypadku zasobów wodnych narzędziem kontroli będzie monitoring stanu wód, realizowany w ramach PMS.

9.11. Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań transgranicznych

Analizowany obszar oddalony jest od granic państwa. Najbliższa granica państwowa to granica z Białorusią. Ewentualne oddziaływanie związane z wdrożeniem planu mają charakter lokalny, nie przenoszą się na duże odległości. Nie dotyczą wspólnych z innymi państwami struktur

przyrodniczych podatnych na presję. Dodatkowo mała skala potencjalnego wpływu na środowisko całkowicie wyklucza możliwość wystąpienia oddziaływań transgranicznych.

10. Działania łagodzące, wnioski

Projekt zmiany planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno wyznacza nowe tereny pod zabudowę mieszkaniową i usługową wraz z infrastrukturą techniczną drogami do obsługi tych terenów. Nowe tereny stanowią głównie uzupełnienie lub kontynuację ciągów zabudowy istniejącej. Plan zawiera także ustalenia ogólne oraz ustalenia szczegółowe dotyczące zasad ochrony kluczowych dla tego terenu komponentów środowiska przyrodniczego i kulturowego, obowiązujące jako warunki zagospodarowania działek.

Plan wprowadza zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100,0 m od linii brzegu jeziora Piaseczno (co jest zgodne z zakazami obowiązującymi na obszarze PK) oraz zakaz lokalizacji usług uciążliwych, uciążliwej produkcji usług handlu o powierzchni sprzedaży 1000 m² i większej. Na obszarze planu obowiązuje zakaz realizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, określonych w przepisach odrębnych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących infrastruktury technicznej oraz dróg.

W zakresie zaopatrzenia w wodę plan przewiduje wykorzystanie z istniejących i projektowanych wodociągów, o parametrach wymaganych dla ochrony przeciwpożarowej i zaopatrzenia przyległej zabudowy lub zagospodarowania terenu, oraz dopuszcza zaopatrzenie w wodę z wykorzystaniem istniejących odwiertów studziennych lub budowę indywidualnych ujęć wody.

W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych oraz wód opadowych plan przewiduje docelowo odprowadzenie ścieków systemami kanalizacji zbiorczej do istniejących i projektowanych na terenie gminy oczyszczalni ścieków. Do czasu objęcia poszczególnych terenów zbiorczą siecią kanalizacyjną dopuszcza stosowanie rozwiązań indywidualnych, tj. zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków, z wykluczeniem terenów narażonych na zalewanie wodami opadowymi i innych terenów o niekorzystnych dla budowy oczyszczalni (ze względów technologicznych i na ochronę środowiska) warunkach hydrogeologicznych.

Plan określa zasady ochrony wód ze względu na położenie całego obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 Niecka Lubelska (Chełm-Zamość), w tym: nakaz realizacji płyt gnojowych, zbiorników na gnojowicę na terenach zabudowy zagrodowej, stosowania nieprzepuszczalnej nawierzchni w miejscach przeznaczonych do czasowego gromadzenia odpadów powstających w procesie realizacji inwestycji na działce budowlanej, zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych.

Plan w odniesieniu do każdej działki wprowadza wskaźnik udziału powierzchni biologicznie czynnej, dla zabudowy letniskowej wskaźnik ten wynosi co najmniej 50-60%.

W zakresie ochrony powietrza plan zobowiązuje do stosowania w celach grzewczych bezemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła, spełniających wymagania standardów

jakości powietrza, a także dopuszcza wykorzystanie odnawialnych źródeł energii dla realizacji zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło, z wyłączeniem urządzeń wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW.

W zakresie ochrony przed polami elektromagnetycznymi plan zakazuje lokalizacji infrastruktury technicznej, która powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska, w obrębie budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu budownictwa. Dopuszcza jedynie na terenach MN i RM lokalizację obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu z zakresu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Jak wykazano w prognozie, ustalenia planu nie będą powodowały istotnych emisji do środowiska, a przyjęte w nim warunki gwarantują wystarczający poziom ochrony i dotrzymanie standardów środowiskowych.

Plan określa granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Dla obszarów położonych w granicach Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie plan obliguje do przestrzegania wszystkich warunków i zasad określonych w akcie tworzącym. Obecnie jest to Rozporządzenie Nr 7 Wojewody Lubelskiego z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 73, poz. 1528 z 2005 r.), a także planu ochrony w momencie, gdy zostanie ustanowiony. W odniesieniu do otuliny PK Pojezierze Łęczyńskie zgodnie z ustaleniami planu obowiązują warunki użytkowania i zagospodarowania terenów w sposób wykluczający negatywne oddziaływanie na przyrodę Parku.

Dla terenów położonych w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 PLB060019 Polesie plan obliguje do przestrzegania wszystkich warunków i zasad określonych w przepisach odrębnych dotyczących celu i przedmiotu ochrony oraz ustanowienia tego obszaru, w tym: planu zadań ochronnych dla obszaru, planu ochrony dla obszaru, jeśli zostaną ustanowione.

W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu plan zobowiązuje ponadto do zachowania i ochrony istniejących zadrzewień. Sankcjonuje istniejące niewielkie kompleksy o charakterze leśnym przeznaczające je na funkcje leśne.

Jednocześnie, jak wykazano w prognozie, plan nie będzie oddziałował na położony w sąsiedztwie rezerwat przyrody Jezioro Brzeziczno ani obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie. Nie prognozuje się także oddziaływania planu na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Polesie. Nie mniej jednak biorąc pod uwagę dynamikę środowiska przyrodniczego, zmiany klimatyczne, a także kierując się zasadą przezorności należy zwrócić uwagę na konieczność przeprowadzenie screeningu środowiskowego każdorazowo przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, indywidualnie należy rozważyć potencjalne oddziaływania przedsięwzięcia, i w zależności od wyników screeningu ewentualnie przeprowadzić ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z rozdziałem 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021.0.247).

W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu plan zobowiązuje ponadto do zachowania i ochrony istniejących zadrzewień. Sankcjonuje istniejące niewielkie kompleksy o charakterze leśnym

przeznaczające je na funkcje leśne. Niemniej jednak zmiany przeznaczenia terenu wynikające z planu będą powodowały dalsze przekształcenie krajobrazu Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie i utrwalenie dotychczasowych niekorzystnych trendów. Wpłyną na bioróżnorodność, powodując po części jej ubożenie i synantropizację. Wpływ ten może być znaczący, jeśli z zadrzewień eliminowany będzie starodrzew gatunków drzew typowych dla poleskiego pojeziernego krajobrazu, gł. brzozy i sosny. W związku z tym zaleca się zwiększenie reżimu ochronnego w ustaleniach planu, wprowadzając zakaz usuwania starodrzewu z innych powodów niż względy bezpieczeństwa.

Nie prognozuje się wystąpienia kumulacji oddziaływań. Wyklucza się całkowicie wystąpienie oddziaływań transgranicznych.

11. Wykaz literatury

- Chmielewski T. (red.) 2000. Międzynarodowy Rezerwat Biosfery Polesie Zachodnie. Projekt Harmonizacji Przyrody i Kultury. Poleski Park Narodowy, Wojewoda Lubelski
- Chmielewski T. (red.) 2005. Rezerwat biosfery „Polesie Zachodnie” Walory, funkcjonowanie, perspektywy rozwoju. Poleski Park Narodowy, Wojewoda Lubelski
- Chmielewski T. (red.) 2009. Ekologia krajobrazów Hydrogenicznych Rezerwatu Biosfery „Polesie Zachodnie”. UP w Lublinie
- Michalczyk Z., Wilgat T. 1998. Stosunki wodne Lubelszczyzny. UMCS w Lublinie
- Radwan S. (red.) 1995. Ochrona ekosystemów wodnych w Poleskim Parku Narodowym i jego otulinie. AR w Lublinie, TWWP w Lublinie
- Wilgat T. (red.) 1992. System obszarów chronionych województwa lubelskiego. UMCS, TWWP, LFOŚN, Lublin

- Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 POLESIE PLB060019 w województwie lubelskim, opracowany w ramach projektu „Ochrona bioróżnorodności siedlisk trawiastych wschodniej Lubelszczyzny”, RDOŚ w Lublinie - *materiał udostępniony przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Lublinie w trybie dostępu do informacji o środowisku*
- Bajdak T., Aftyka S., 2020. Raport z wykonania ekspertyzy przyrodniczej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony w obszarach Natura 2000 województwa lubelskiego (Polesie PLB060019 – błotniak łąkowy, cietrzew) w ramach projektu: POIS.02.04.00-00-0191/16 pn. Inwentaryzacja cennych siedlisk przyrodniczych kraju, gatunków występujących w ich obrębie oraz stworzenie Banku Danych o Zasobach Przyrodniczych, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, RDOŚ w Lublinie – *materiał udostępniony przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Lublinie w trybie dostępu do informacji o środowisku*
- Baza danych Natura 2000 <http://natura2000.gdos.gov.pl/wyszukiwarka-n2k>
- Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody <http://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/>
- Geoserwis GDOŚ <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>
- Hydroportal. Plany gospodarowania wodami <https://isok.gov.pl/hydroportal.html>

12. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

1. Podstawa prawna

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy OOŚ przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagane jest w przypadku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. „Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno” wyznacza nowe obszary zabudowy mieszkaniowej oraz obszar usług, wraz z niezbędną infrastrukturą drogową oraz techniczną. Projekt planu zawiera zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, który nie dotyczy infrastruktury technicznej i dróg. W odniesieniu do tej grupy ingerencji w środowisko plan tworzy ramy dla perspektywicznej realizacji przedsięwzięć kwalifikujących się do mogących znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r. poz. 1839).

2. Cel i zakres

Celem oceny strategicznej jest także dostarczenie organom opracowującym projekt planu zagospodarowania przestrzennego oraz zainteresowanemu społeczeństwu informacji niezbędnych do podjęcia w pełni świadomych decyzji o przyjęciu projektu dokumentu wraz z jego konsekwencjami.

Niniejsza prognoza, sporządzona na potrzeby oceny strategicznej, zawiera zakres zgodny z art. 51 ust. 2 ustawy OOŚ oraz uzgodnieniami zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w Prognozie, dokonanymi z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie (zn. WOOŚ.411.68.2021.AŁ z dn. 13.09.2021r.) i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Łęcznej (zn. ONS.NZ.9027.2.30.2021 z dn. 25.10. 2021). Kopie ww. pism stanowią załącznik do Prognozy.

3. Metodyka prac

Analizy prowadzone w ramach oceny oddziaływania na środowisko objęły trzy zasadnicze etapy: identyfikację, prognozę i ocenę. Przeprowadzono analizę scenariusza zmian w przypadku braku realizacji zmian w planie, tj. tzw. wariantu „0”, co stanowiło poziom odniesienia (referencyjny) dla analizy wpływu na środowisko związanego z wdrożeniem jego zapisów.

Wykorzystana została w pierwszej kolejności metoda screeningu w celu identyfikacji możliwych potencjalnych oddziaływań na środowisko w wynikających z wdrożenia Strategii (czynniki presji) oraz rozpoznania stanu środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru oraz jego wrażliwości na czynniki presji, a także wskazania na tej podstawie kwestii problemowych do pogłębionych analiz, które stanowiły drugi etap prac. Taka ocena pozwala wskazać na prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnego oddziaływania na poszczególne aspekty środowiska i skupić uwagę na kwestiach istotnych.

4. Przedmiot prognozy

Przedmiotem prognozy jest projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno. Obszar opracowania położony jest w gminie Ludwin, w powiecie łęczyńskim. Obejmuje obszar funkcjonalny jeziora Piaseczno z otaczającym terenem. Zakres zmian w planie dotyczy wyznaczenia obszarów o funkcjach mieszkaniowych w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej i letniskowej, obszarów o funkcjach usługowych, a także terenów leśnych i upraw polowych oraz sieci dróg i infrastruktury technicznej do obsługi nowych wydzieleń. Obszary wskazane w projekcie planu pod zabudowę w części dotyczą gruntów już zabudowanych lub w inny sposób przekształconych w celach rekreacyjnych lub usługowych. Zmiany w formie graficznej znajdują w formie 15 załączników do projektu uchwały Rady Gminy Ludwin. Orientacyjna lokalizacja poniżej.

5. Analiza zgodności Planu z celami środowiskowymi

Plan, niezależnie od jego lokalnego charakteru, realizuje cele przyjęte w dokumentach na poziomie krajowym. Zawiera zapisy w ramach ustaleń ogólnych i szczegółowych wpisujące się w założenia Polityki ekologicznej Państwa 2030. Należą do nich zapisy odnoszące się do kształtowania zagospodarowania przestrzennego w sposób odpowiadający na wyzwania łagodzenia skutków zmian klimatu, jak i adaptacji do tych zmian. Plan pod tym względem odpowiada także na wyzwania i cele stawiane na poziomie Unii Europejskiej - przez plan działania Europejski Zielony Ład.

Plan wpisuje się w założenia Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030. Jednym z celów tego dokumentu jest poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.

Plan wpisuje się także w ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego. Kompleks Piaseczna znajduje się w obrębie obszarów rozwoju turystyki wypoczynkowej, w tym turystyki kwalifikowanej - wodnej.

Na poziomie lokalnym plan realizuje cele wyznaczone w Studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Ludwin, a także w Strategii Rozwoju Lokalnego na lata 2008-2020. Jednym z celów strategicznych to - Turystyka i rozwój przedsiębiorczości szansą dla Gminy Ludwin, w tym poprzez wspieranie rozwoju sektora usług turystycznych na terenie Gminy oraz wielofunkcyjny model wsi.

6. Scenariusz zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji celów i zadań przewidzianych w planie

W przeszłości zlewnię jeziora Piaseczno wypełniały tereny leśne oraz w większości tereny rolnicze na glebach wytworzonych z piasków, od strony pn. i pn. zach. przylegało do jeziora torfowisko przejściowe o wysokich walorach przyrodniczych. Samo jezioro posiadało także wybitne wartości hydrologiczne i limnologiczne. Od lat 70-tych rozpoczął się proces kolonizacji i powstawania zabudowy rekreacyjnej, który trwa do dziś. Cała wschodnia oraz północna (torfowiskowa) strefa przybrzeżna jeziora została pokryta gęstą siatką działek rekreacyjnych, w większości o niewielkiej powierzchni, w postaci pasów zabudowy o układzie głównie liniowym - prostopadłym do linii brzegowej. W skali czasu kolejne przestrzenie pomiędzy pasami zabudowy podlegają przekształceniu i zabudowie, niestety w części zabudowa ta ma charakter chaotyczny.

Torfowisko uległo całkowitej degradacji poprzez przesuszenie w wyniku prac odwodnieniowych, na części terenu poprzez zasypywanie i podnoszenie terenu skałą płoną z kopalni węgla kamiennego, a w konsekwencji zabudowanie zabudowa letniskową.

Jezioro Piaseczno jest namacalnym przykładem tych negatywnych tendencji i zmian. W połowie XX wieku Piaseczno klasyfikowano jako jezioro typowo oligotroficzne. W latach 70-tych jezioro klasyfikowane było jako a-mezotroficzne ale proces eutrofizacji wód jeziora stale i nadal postępuje wskutek murszenia przesuszonych pokładów torfu oraz presji rekreacji.

Scenariusz przyszłości w przypadku nie podjęcia ingerencji przewidzianej w planie nie spowoduje powrotu utraconych walorów przyrodniczych, niemniej natężenie i tempo niekorzystnych procesów będą mniejsze, pod warunkiem jednak użytkowania rolniczego w pełnej zgodzie w zasadami dobrej praktyki rolnej. Spływy nutrientów także stanowią zagrożenie dla czystości wód. Zasięg terenów budowlanych nie ulegnie zmianie, aczkolwiek biorąc pod uwagę dotychczasowe praktyki, nie można wykluczyć pojawienia się kolejnych terenów przekształconych poza wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Tereny nieużytkowane rolniczo będą podlegały naturalnej sukcesji.

Obecna zabudowa ma w dużej mierze układ pasów usytuowanych prostopadłe do linii brzegowej jeziora. Taka struktura powoduje, że obecnie funkcje korytarza ekologicznego wzdłuż wschodniej strony jeziora Piaseczno są bardzo osłabione, jest nieatrakcyjny do wędrówek dla dużych drapieżników.

7. Identyfikacja potencjalnych oddziaływań

Do identyfikacji potencjalnych oddziaływań wykorzystano metodę screeningu środowiskowego. Celem screeningu jest identyfikacja możliwych potencjalnych oddziaływań na środowisko w wynikających z wdrożenia planu (czynniki presji) oraz rozpoznanie stanu środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru oraz jego wrażliwości na czynniki presji i na tej podstawie wskazanie kwestii problemowych, które wymagają pogłębionej analizy w prognozie oddziaływania na środowisko. Taka ocena pozwala wskazać czy istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnego oddziaływania na poszczególne aspekty środowiska.

Dla potrzeb screeningu przyjęto następujący zakres ingerencji wynikający z ustaleń planu:

Wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę jednorodziną, zagrodową oraz letniskową spowoduje ubytek terenów biologicznych oraz osłabienie ich funkcji ekologicznych. Stosunkowo najmniejsze zmiany będą dotyczyły przeznaczenia pod nowe funkcje terenów rolnych. Niektóre powierzchnie przeznaczone pod zabudowę porośnięte są roślinnością w wyniku naturalnej sukcesji w kierunku leśnym. Zabudowanie i przekształcenie nowych obszarów w zlewni jeziora może spowodować zwiększony napływ do zlewni zanieczyszczeń. Wraz ze zwiększeniem się powierzchni zabudowy wzrośnie istotnie liczba osób korzystających z wód jeziora (plażowanie, kąpiele, sporty wodne). Nastąpi wyłączenie na znacznych obszarach gleb z produkcji rolnej.

Ubytek powierzchni zadrzewionych spowoduje zmiany w bioróżnorodności oraz funkcjach lokalnych korytarzy ekologicznych. Przyczynić się może do lokalnego osłabienia środowiska, pewnego zubożenia fauny i flory.

Wyznaczenie nowych terenów budowlanych w granicach obszaru Natura 2000 Polesie spowoduje zbliżenie zabudowy do miejsc żerowania lub potencjalnego żerowania chronionych gatunków ptaków, a co za tym idzie ubytek powierzchni tych terenów. Część gatunków ptaków, stanowiących przedmioty ochrony obszaru ptasiego Natura 2000, dla realizacji swoich funkcji życiowych wymaga dużych terenów otwartego krajobrazu.

Emisje generowane w trakcie prac budowlanych nie będą miały istotnego znaczenie, biorąc pod uwagę małą i jednostkową skalę pojedynczych realizacji, poza możliwymi czasowymi uciążliwościami. Wraz ze wzrostem liczby zabudowanych nieruchomości oraz osób wypoczywających wzrosną także emisje zanieczyszczeń i hałasu pochodzące z ruchu drogowego, które okresowo mogą być odczuwalne jako uciążliwe.

Nowa zabudowa oraz możliwy ubytek obszarów naturalnych zadrzewień odbije się także na fizjonomii krajobrazu. Nastąpi dalsze zatarcie cech krajobrazu typowych dla Polesia na rzecz zunifikowanych form architektonicznych budynków i małej architektury oraz zieleni ogrodowej niedostosowanej do lokalnej przyrodniczej specyfiki (roślinność ozdobna typowa dla ogrodów przydomowych, tujowe żywopłoty itp.)

Przeznaczenie nowych obszarów pod zabudowę spowoduje wzrost cen ziemi i z ekonomicznego punktu widzenia przyniesie pozytywne skutki dla właścicieli.

8. Istniejący stan środowiska

Obszar opracowania, zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną J. Kondrackiego (1998), położony jest w obszarze subregionu Polesia Zachodniego, mezoregionu Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego.

8.1. Gleby i surowce mineralne

W zlewni jeziora Piaseczno występują głównie gleby wytworzone z piasku, gl. brunatne wyługowane. Od strony pn. i pn. zach. przylega obszar gleb wytworzonych z torfów – zdegradowane torfowisko. Wszystkie wydzielone, wskazane w projekcie planu, położone są na podłożu mineralnym.

Klasa bonitacyjna gruntów przedstawia się analogicznie do średniej w gminie Ludwin, tj. przeważają grunty IV klasy.

Na obszarze opracowania nie występują surowce mineralne o znaczeniu gospodarczym, możliwe do eksploatacji odkrywkowej. Obszar znajduje się w zasięgu terenu górniczego węgla kamiennego „Ludwin”, eksploatowanego przez KWK Bogdanka.

8.2. Powietrze atmosferyczne

Ocena stanu powietrza atmosferycznego została przygotowana w oparciu o „Raport o stanie środowiska województwa lubelskiego w roku 2017”; WIOŚ, Lublin 2018. Opiera się na danych dla powiatu łęczyńskiego, ze względu na niewielki zakres zmian na przestrzeni kolejnych lat, dane z roku 2017 należy także uznać za reprezentatywne dla stanu obecnego.

Z analizy wynika, że obszar powiatu łęczyńskiego na tle województwa lubelskiego należy do powiatów obciążonych małymi ładunkami zanieczyszczeń gazowych do powietrza, zarówno pod wzgl. Emisja pyłu PM₁₀ w 2017r. znalazła się w przedziale 501-750 Mg/rok i pochodziła w przeważającej części ze źródeł powierzchniowych, tj. z sektora komunalno-bytowego, a w drugiej kolejności ze źródeł rolniczych, tj. z pól uprawnych i hodowli. Podobnie kształtowała się emisja pyłu PM_{2,5}.

8.3. Hałas akustyczny

Obszar opracowania nie należy do terenów na stałe obciążonych wysokim poziomem hałasu. Nie występują tu zakłady lub usługi o dużym ryzyku zagrożenia hałasem. Obszar przede wszystkim pełni funkcję rekreacyjną i rolniczą. Odrębnym zagadnieniem jest hałas generowany przez ruch turystyczny w sezonie wypoczynkowym, zwłaszcza w okresie

wypoczynku sobotnio-niedzielnego. Duże nagromadzenie osób wypoczywających i samochodów może stanowić czasowe uciążliwości.

8.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Na całym Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim, a więc także na obszarze opracowania woda jest komponentem stanowiącym o specyfice środowiska przyrodniczego i jego zdolności do samoregulacji. Małe zróżnicowanie hipsometryczne, płytkie występowanie wód podziemnych, obszary stale lub okresowo podmokłe, liczne jeziora i inne zbiorniki wodne sprawiają wrażenie obfitości wody, podczas gdy jest to obszar dużych deficytów wody, niewielkiego tempa jej obiegu i niskiej odporności na degradację.

W związku z tym ochrona wód podziemnych wymaga eliminacji ingerencji w kształtowanie się poziomów wodonośnych oraz zapewnienie odpowiednio dużej retencji wód opadowych i roztopowych.

Wody powierzchniowe na obszarze opracowania to przede wszystkim jezioro Piaseczno. W niedalekiej odległości, ale poza obszarem opracowania znajduje się po stronie zachodniej jezioro Brzeziczno, natomiast po stronie wschodniej jezioro Bikcze, a w zasadzie kompleks jezioro-torfowiskowy jezior: Bikcze, Nadrybie i Uściwierz. Jeziora te różnią się od siebie wielkością, głębokością oraz typem trofii. Jezioro Piaseczno w połowie XX wieku klasyfikowano jako jezioro typowo oligotroficzne. W latach 70-tych jezioro klasyfikowane było jako a-mezotroficzne ale proces eutrofizacji wód jeziora stale i nadal postępuje wskutek murszenia przesuszonych pokładów torfu oraz presji rekreacji. Jezioro Brzeziczno jest dystroficzne, natomiast zespół jezior uściwierskich to typ eutroficzny. Jeziora Uściwierskie zostały włączone do systemu Kanału Wieprz-Krzna, j. Bikcze zostało obwałowane, a koryto Piwonii Dolnej całkowicie przekształcone i uregulowane.

Obszar opracowania w całości należy do dorzecza Wieprza i dopływów. Piaseczno i Brzeziczno należą do działu wodnego Piwonii Południowej a Bikcze do Piwonii Północnej Dolnej.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obszar opracowania mpzp należy do jednej jednolitej części wód podziemnych JCWPd Kod UE PLGW200075. Jeśli chodzi o jednolite części wód powierzchniowych obszar opracowania znajduje się w obrębie jednej JCWP jeziornej PLLW30692 - Piaseczno, oraz dwu JCWP rzecznych: RW200017248149 Bobrówka i RW200023248235 Piwonia od źródeł do dopływu do stawu Hetman bez dopływu ze stawu Hetman z j. Uściwierz, Bikcze, Łukie.

JCWP rzeczne posiadają status zlewni silnie zmienionych (ich charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka), a ich ogólny stan jest zły. Uzyskanie dobrego stanu lub potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego w przypadku tych JCWP jest zagrożone. Plan dla większości JCWP ustala zadania do wykonania, do których należą:

- Zadania wynikające z konieczności porządkowania gospodarki ściekowej.
- Kontrola użytkowników prywatnych i przedsiębiorstw.
- Ograniczenie odpływu biogenów z terenów rolniczych.
- Realizacja Krajowego Planu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

JCWP rzeczne posiadają status zlewni silnie zmienionych (ich charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka), a ich ogólny stan jest zły. Uzyskanie dobrego stanu lub potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego w przypadku tych JCWP jest zagrożone. Na obszarze wdrożenia planu zidentyfikowano jedną JCWPd (jednolita części wód podziemnych) - JCWPd75 (kod - PLGW200075

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami dorzecza Wisły stan tej części wód podziemnych oceniono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych, wskazane jako dobry stan chemiczny, ilościowy i ogólny, jest niezagrażone.

8.5. Środowisko przyrodnicze

Środowisko analizowanego obszaru charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, przy czym jest zróżnicowane pod względem charakteru przyrodniczego, rangi oraz stopnia naturalności czy przekształcenia antropogenicznego. W sąsiedztwie obszaru planu występują cenne, a nawet unikatowe kompleksy przyrodnicze. Obszar opracowania koncentruje się wokół jeziora Piaseczno, a zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym dotyczą przede wszystkim jego zlewni. Kompleks jeziora Piaseczno sąsiaduje od strony wschodniej z dużym kompleksem jeziorno-torfowiskowym jezior Bikcze, Nadrybie, Uściwierz, natomiast od strony zachodniej z kompleksem jeziorno-torfowiskowym jeziora Brzeziczno.

Zgodnie z danymi Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody, funkcjonującym w serwisie internetowym Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, obszar opracowania niemal w całości znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie oraz w części w granicach obszaru Natura 2000 Polesie.

W Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie znajdują się wydzielania z załączników 2, 6 – część po północnej stronie drogi rozdzielającej wydzielanie, 7-15, a granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Polesie wydzielanie z zał. 2 oraz wydzielania po wschodniej stronie drogi Kaniwola Rozpłucie z zał. 8, 11, 12. Pozostałe wydzielania z zał. 1, 3, 4, 5, 6 (południowa część) znajdują się poza formami ochrony przyrody, ale w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie.

W sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się także inne formy ochrony przyrody, najbliżej położone to rezerwat przyrody i jednocześnie obszar Natura 2000 Jezioro Brzeziczno, oraz obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie.

Park Krajobrazowy Pojezierze Łęczyńskie o pow. 11.816 ha wraz z otuliną. Park powstał w 1990r., obecnie podstawę prawną stanowi Rozporządzenie Nr 7 Wojewody Lubelskiego z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 73, poz. 1528). Szczególnym celem ochrony Parku jest zachowanie walorów przyrodniczych, krajobrazowych, kulturowych, historycznych i turystycznych środowiska ze szczególnym uwzględnieniem ekosystemów jeziornych i torfowiskowych. Park nie posiada planu ochrony.

Park podlega stale rosnącej presji funkcji wypoczynku i rekreacji oraz związanej z tym urbanizacji, zwłaszcza zabudowy lotniskowej. W sezonie letnim jest silnie obciążony ruchem turystycznym. Jezioro Piaseczno stanowi w pewnym sensie centrum ruchu turystycznego dla tej części Parku Krajobrazowego.

Kompleks jeziorno-torfowiskowy Jeziora Brzeziczno w 1959 r. został objęty ochroną jako rezerwat przyrody (zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 listopada 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody /M.P. z 1959 r. Nr 97, poz. 527/). Jest to rezerwat typu torfowiskowego, posiada powierzchnię 87,46 ha. Ochronie podlega dystroficzne (z cechami eutrofii) jezioro oraz otaczające go torfowisko typu przejściowego (na splei jeziora), a także fragmenty boru bagiennego.

Rezerwat Jezioro Brzeziczno został włączony do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jako specjalny obszar ochrony Brzeziczno – kod PLH060076 na podstawie Decyzji Komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na

kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/UE) - Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 33 str. 146. Obszar Natura 2000 posiada powierzchnię 97,97 ha.

Na wschód od Piaseczna, po wschodniej stroni drogi Kaniwola-Rozpłucie, znajduje się sąsiednia zlewnia jeziora Bikcze, które tworzy wraz jeziorami Nadrybie i Uściwierz duży kompleks jezioro – torfowiskowy zwany jeziorami Uściwierskimi. Ze względu na bardzo wysokie walory przyrodnicze kompleks ten został włączony do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jako obszar specjalnej ochrony ptaków Polesie PLB060019 oraz specjalny obszar ochrony siedlisk Jeziora Uściwierskie PLH060009.

OSO Polesie PLB060019 został utworzony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.07.179.1275). Posiada powierzchnię 18 030,91 ha. Rozciąga się na wschód i północ od jezior uściwierskich, obejmując kompleks główny Poleskiego Parku Narodowego, aż do Pieszowoli i Starego Brusa. Jest to fragment Polesia Lubelskiego, na którym dominują równiny torfowe, wśród których położone są zarastające jeziora i obszary bagienne, rozdzielone niewielkimi wzniesieniami. Wiele terenów jest stale podtopionych o charakterze naturalnym.

W granicach obszaru znajduje się główny kompleks Poleskiego Parku Narodowego i niewątpliwie to właśnie teren Parku stanowi jądro przyrodnicze obszaru Natura 2000. Niemniej cały obszar stanowi bardzo ważną ostoję ptaków, w tym położone najbliżej analizowanego w ramach prognozy obszaru planu - jezioro Bikcze i otaczające go tereny otwartych łąk, okresowo lub stale podmokłych.

Obszar Natura 2000 Jeziora Uściwierskie PLH060009 o pow. 2065.57 ha został utworzony na mocy Decyzji Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043)(2008/25/WE) - Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 12 str.383.

Jeziora: Bikcze, Nadrybie i Uściwierz podlegają ponadto ochronie także na poziomie lokalnym jak użytki ekologiczne utworzone uchwałą Nr XX/114/93 Rady Gminy w Ludwinie z 28.04.1993 r. w sprawie utworzenia użytków ekologicznych na jeziorach i wokół jezior na terenie Gminy Ludwin, zmienianą w roku 1994, 1995 i 1996.

Na obszarze opracowania nie ma obiektów objętych innymi lokalnymi formami ochrony, w tym pomników przyrody.

Analizowany obszar wchodzi w skład jednego z głównych korytarzy ekologicznych GKW-2 Polesie, który obejmuje kompleks leśno - torfowiskowy Polesia, uroczysko Mosty-Zahajki oraz Lasów Parczewskich i Lasów Sobiborskich.

Zgodnie z "Opracowaniem ekofizjograficznym podstawowym dla Gminy Ludwin", sporządzonym w 2015r. przez Jacka Babuchowskiego, jezioro Piaseczno znajduje się w graniach zidentyfikowanego na potrzeby tego opracowania korytarza ekologicznego leśnego Lasów Pojezierza Łęczyńsko – Włodawskiego.

Jezioro Piaseczno wraz z przyległym terenem znajduje się w granicach strefy buforowej Transgranicznego Rezerwatu Biosfery Polesie Zachodnie, utworzonego na pograniczu Polski, Białorusi i Ukrainy ze względu na unikatową w skali świata wartość tego obszaru na przyrody, dziedzictwa kulturowego oraz nauki, w celu wdrażania w nim założeń Międzynarodowego Programu "Człowiek i Biosfera" (Man and Biosphere - MAB), zapoczątkowanego przez UNESCO w 1971 roku. Ochrona wartości rezerwatu biosfery odbywa się poprzez narzędzia i

instrumenty prawne stojące na straży przestrzegania konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju Polski, w tym formy ochrony przyrody.

8.6. Zabytki materialne

Na analizowanym obszarze objęty zmianami nie występują obiekty zabytkowe nieruchome. Natomiast znajduje się 5 stanowisk archeologicznych w postaci pradziejowych osad – pozostałości osad ludzkich z czasów prehistorycznych. Obiekty te nie znajdują się w wykazie zabytków wpisanych do rejestru "C" zabytków archeologicznych województwa lubelskiego. Nie mniej świadczą o długiej historii i stanowią o tożsamości miejsca.

8.7. Krajobraz

Walory krajobrazu typowego dla Polesia zostały już w dużej mierze zniszczone. Obecnie jest to dosyć gęsto i chaotycznie zabudowany teren, z zielenią towarzyszącą w większości obcą dla lokalnego charakteru roślinności. Obecnie można mówić o dysharmonii krajobrazu w najbardziej użytkowanych rekreacyjnie rejonach j. Piaseczno.

9. Analiza potencjalnego oddziaływania na środowisko

9.1. Gleby i surowce mineralne

Wprowadzenie nowej zabudowy spowoduje uszczuplenie gruntów rolnych i wycofanie gleb z produkcji. Biorąc jednak pod uwagę, że nie mamy tu do czynienia z glebami wysokiej jakości (przeważają grunty IV klasy bonitacyjnej lub niższej) oraz, że w większości nie są obecnie użytkowane i ulegają sukcesji, skutki te nie będą znaczące dla potencjału rolniczego gleb produkcyjnych. Nie nastąpi także zablokowanie dostępności surowców mineralnych, ponieważ takowe na analizowanym obszarze nie występują.

9.2. Powietrze atmosferyczne

Aktualny stan powietrza atmosferycznego na analizowanym obszarze jest dobry. Lokalnymi źródłami emisji są urządzenia grzewcze oraz ruch komunikacyjny. Powstanie nowej zabudowy, zwłaszcza zagrodowej może przyczynić się do wzrostu emisji do atmosfery, jednak przy wymaganym przez plan stosowaniu urządzeń niskoemisyjnych, oddziaływanie to będzie miało charakter lokalny i będzie mało istotne. Plan przewiduje także wykorzystanie instalacji bezemisyjnych z zakresu OZE.

9.3. Hałas akustyczny

Źródła hałasu, jakie mogą pojawić się wraz nowym zagospodarowaniem terenów przewidzianym w planie, będą związane z etapem prac budowlanych (oddziaływanie o charakterze czasowym, punktowym) oraz ruchem komunikacyjnym. Hałas drogowy jest hałasem zmiennym w czasie, emitowanym przez przejeżdżające z różną częstotliwością i natężeniem pojazdy. Zasadniczo jest on superpozycją tła akustycznego oraz hałasu od ruchu pojazdów, który obejmuje hałas powstający na styku opona-nawierzchnia jak i hałas zespołu napędowego pojazdu. Należy zauważyć, że przy prędkościach pojazdów osobowych większych od 40-50 km/h oraz prędkościach pojazdów ciężarowych większych od 60-70 km/h główną składową całkowitego hałasu pojazdu jest hałas powstający na styku opona-nawierzchnia. Z powyższego wynika, że hałas drogowy związany jest bezpośrednio lub pośrednio z wieloma czynnikami, w tym w dużym stopniu z rodzajem i stanem nawierzchni drogi.

Jednak biorąc pod uwagę lokalny charakter dróg i stosunkowo małe (poza sezonem wypoczynkowym) zaludnienie terenu, problemy z ponadnormatywnym hałasem nie powinny wystąpić.

9.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Ze względu na ukształtowanie terenu oraz budowę geologiczną rejonu Piaseczna woda jest komponentem stanowiącym o specyfice środowiska przyrodniczego i jego zdolności do samoregulacji. Pomimo obecności wód powierzchniowych jest to obszar dużych deficytów wody, niewielkiego tempa jej obiegu i niskiej odporności na degradację. Więż hydrauliczna warstw wodonośnych i dominująca rola zasilania opadowego i roztopowego w uzupełnianiu wody wymaga unikania ingerencji w kształtowanie się poziomów wodonośnych oraz zapewnienie odpowiednio dużej retencji wód opadowych i roztopowych.

Zakres zmian przewidzianych w mpzp dotyczy wyznaczenia terenów zabudowy letniskowej, zagrodowej i jednorodzinnej, a także w niewielkim zakresie zabudowy usługowej oraz dróg i infrastruktury technicznej do obsługi tych terenów. Zatem zakres ingerencji będzie dotyczył tylko przypowierzchniowych warstw gruntu, w celu posadowienia budynków lub urządzeń infrastruktury. Nie będzie to w żaden sposób zmieniać hydrodynamiki wód.

W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych oraz wód opadowych plan przewiduje docelowo odprowadzenie ścieków systemami kanalizacji zbiorczej do istniejących i projektowanych na terenie gminy oczyszczalni ścieków. Do czasu objęcia poszczególnych terenów zbiorczą siecią kanalizacyjną dopuszcza stosowanie rozwiązań indywidualnych, tj. zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków, z wykluczeniem terenów narażonych na zalewanie wodami opadowymi i innych terenów o niekorzystnych dla budowy oczyszczalni (ze względów technologicznych i na ochronę środowiska) warunkach hydrogeologicznych.

Plan określa zasady ochrony wód ze względu na położenie całego obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 Niecka Lubelska (Chełm-Zamość), w tym: nakaz realizacji płyt gnojowych, zbiorników na gnojowicę na terenach zabudowy zagrodowej, stosowania nieprzepuszczalnej nawierzchni w miejscach przeznaczonych do czasowego gromadzenia odpadów powstających w procesie realizacji inwestycji na działce budowlanej, zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych.

Przestrzeganie wymogów planu oraz powszechnie obowiązujących regulacji prawnych z zakresu gospodarki ściekowej i odpadowej, w tym uprawnień poszczególnych organów do podejmowania decyzji i działań, stanowi narzędzie ochrony wód przed zanieczyszczeniem.

Plan wprowadza zakaz budowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100,0 m od linii brzegu jeziora Piaseczno. Zakaz ten zabezpiecza przed ingerencją budowlaną i bezpośrednim wpływem fależ jeziora i strefę ekotonu.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także małą skalę zainwestowania oraz zawarte w planie uwarunkowania szczegółowe, wdrożenie jego ustaleń nie wpłynie na pogorszenie obecnego stanu wód, w tym stanu JCWP i JCWPd.

Wdrożenie planu na warunkach w nim określonych nie będzie powodowało oddziaływań, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie parametrów oceny stanu jednolitych części wód i innych wymogów Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Przy zastosowaniu adekwatnych rozwiązań chroniących środowisko nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji na poszczególne elementy jakościowe wód.

9.5. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze

Wpływ ustaleń planu na środowisko przyrodnicze przeanalizowano pod kątem form ochrony przyrody i korzyści ekologicznych oraz bioróżnorodności, rozumianej jako ogół organizmów dziko żyjących.

Należy całkowicie wykluczyć możliwość oddziaływania na rezerwat przyrody i obszar Natura 2000 Jezioro Brzeziczno. Wszystkie wydzielania planu znajdują się w dużej odległości od granic tych form ochrony przyrody. Dystans wynosi minimum 500 m. Najbliżej znajduje się wydzielanie z załącznika 15 – 1W.

Na obszarze Natura 2000 Polesie w całym kompleksie pomiędzy drogą Kaniwola – Rozpłucie a jeziorem Bikcze nie wykazano obecności siedlisk gatunków, stanowiących przedmioty ochrony. Wprowadzenie zmian proponowanych w mpzp nie spowoduje ubytku siedlisk, płoszenia ani w inny sposób nie zakłóci spójności obszaru.

Nie mniej, wpływ na obszary Natura 2000 należy rozpatrywać w funkcji czasu, biorąc pod uwagę dynamikę zmian środowiska przyrodniczego, zmian klimatycznych oraz procesów społeczno-gospodarczych. Należy uwzględniać także charakter dokumentu, jakim jest mpzp, który wyznacza perspektywiczne funkcje i obszary, które nie muszą zostać w całości zrealizowane. Dlatego też, niezależnie od stanu obecnego, tj. wykazanego braku znaczenia terenów wskazanych w planie pod funkcje zabudowy, kierując się zasadą przezorności należy przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, w każdym przypadku indywidualnie należy rozważyć potencjalne oddziaływania przedsięwzięcia, i w zależności od wyników screeningu ewentualnie przeprowadzić ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z rozdziałem 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021.0.247).

W odniesieniu do obszaru Natura 2000 Jeziora Uściwierskie należy całkowicie wykluczyć możliwość oddziaływania ze strony planu zagospodarowania przestrzennego. Wszystkie wydzielania planu znajdują się w dużej odległości od granic tej formy ochrony przyrody. Dystans od najbliższych położonych wydzieleni wynosi co najmniej 200 m, wydzielania te położone są poza zlewnię jeziora Bikcze. Nie powoduje to ubytku siedlisk ani zmian w funkcjonowaniu i spójności obszaru Natura 2000 Jeziora Uściwierskie.

Oddziaływanie na Park Krajobrazowy Pojezierze Łęczyńskie będzie dotyczyło przede wszystkim oddziaływania na krajobraz. Nastąpi powiększenie terenów zabudowanych kosztem terenów rolniczych, w tym w części z pojawiającymi się zadrzewieniami jako wynik procesów sukcesji, w niektórych wydzieleniach występują drzewa w starszych klasach wieku i o dużych walorach krajobrazowych (wydzielenie 7 ML z zał. 7).

W szerokim ujęciu nie można przyjąć, że nastąpi likwidacja zadrzewień, ponieważ jak wykazano powyżej, w tym komponentcie środowiska dynamika zmian jest duża, poza tym zasoby zadrzewień na obszarze wdrożenia planu także są duże. W ujęciu ilościowym ewentualne ubytki nie będą znaczące. Jednak, w przypadku ewentualnej eliminacji drzew wiekowych (starodrzewu), a więc w ujęciu jakościowym, zmiany dla środowiska, bioróżnorodności oraz krajobrazu Parku Krajobrazowego będą negatywne.

Plan sankcjonuje kompleksy najbardziej zaawansowanych stadiów sukcesji, stanowiących już siedliska leśne, nadając im funkcje lasów, wprowadza wobec nich zasady ochrony planistycznej. Plan utrzymuje zakaz sytuowania obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 100 m od linii brzegowej jeziora, co jest zgodne z zakresem zakazów obowiązujących na obszarze PK, a także co do zasady wskazuje na obowiązek stosowania przepisów szczegółowych wynikających z reżimu ochronnego poszczególnych form ochrony przyrody.

Większość nowych wydziałów stanowi uzupełnienie lub kontynuację już istniejących ciągów i co do zasady nie zmienia w sposób istotny obecnej i tak już niskiej funkcjonalności korytarza ekologicznego GKW-2. Otoczenie kompleksu jeziora Piaseczno terenami leśnymi od strony zachodniej, leśno-torfowiskowymi od strony północnej oraz torfowiskowymi od strony wschodniej przejmując i rekompensuje funkcję korytarza ekologicznego.

Zmiany wprowadzone przez plan zagospodarowania przestrzennego nie spowodują strat w gatunkach uznawanych za rzadkie lub zagrożone, nie spowodują także strat w przedmiotach ochrony form ochrony przyrody ani ich siedliskach. W związku z ingerencją w środowisko zabudowy, co będzie się wiązało z ingerencją w glebę w wyniku prac budowlanych, zmniejszeniu powierzchni biologicznie czynnej, częściową zmianą charakteru roślinności, emisjami o znaczeniu lokalnym, zmienią się warunki części biotopów i mikrobiotopów. Nastąpią prawdopodobnie zmiany jakościowe i ilościowe organizmów żywych. Będą postępowały także procesy synantropizacji fauny, flory, organizmów grzybów i całego świata mikroorganizmów. Jednak skala tych zmian, a także ustalenia ogólne i szczegółowe odnoszące się do sposobu zagospodarowania poszczególnych wydziałów (m.in. wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, ochrona zadrzewień itp.) działając łącznie nie naruszają trwałości bytowania na tym obszarze ogółu organizmów żyjących w glebie, wodzie i innych niszach ekologicznych, a także będących we wzajemnych relacjach.

9.6. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Ustalenia planu nie przewidują jakiegokolwiek ingerencji w wartości dziedzictwa kulturowego. Na analizowanym obszarze nie występują obiekty zabytkowe nieruchome. Natomiast stanowiska archeologiczne w postaci pradziejowych osad – pozostałości osad ludzkich z czasów prehistorycznych – nie podlegają zabudowie, zostały uwzględnione na rysunku planu, a także w § 9 ustaleń ogólnych określa się zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej, w tym m.in. obowiązek ustanowienia nadzoru archeologicznego w trakcie jakichkolwiek prac ziemnych.

Projekt planu nie zawiera ustaleń, które mogą spowodować straty materialne, rozumiane w tej prognozie, jako dodatkowe nakłady poniesione przez osoby trzecie, konieczne na przeciwdziałanie zanieczyszczeniu środowiska lub inne szkody dające się wyrazić ekonomicznie.

9.7. Oddziaływanie na krajobraz

Walory krajobrazu typowego dla Polesia zostały już w dużej mierze zniszczone. Obecnie jest to dość gęsto i chaotycznie zabudowany teren, z zielenią towarzyszącą w większości obcą dla lokalnego charakteru roślinności. Obecnie można mówić o dysharmonii krajobrazu w najbardziej użytkowanych rekreacyjnie rejonach j. Piaseczno.

Nowa zabudowa oraz możliwy ubytek obszarów naturalnych lasów i zadrzewień odbija się na fizjonomii krajobrazu. Nastąpi dalsze zatarcie cech krajobrazu typowych dla Polesia na rzecz zunifikowanych form architektonicznych budynków i małej architektury oraz zieleni ogrodowej niedostosowanej do lokalnej przyrodniczej specyfiki (roślinność ozdobna typowa dla ogrodów przydomowych, tujowe żywopłoty itp.)

Zmiany w krajobrazie, jakkolwiek wystąpią, nie zmienią jego dotychczasowej specyfiki, nastąpi utrwalenie dotychczasowego trendu.

9.8. Oddziaływanie na ludzi

Oddziaływanie na ludzi, czyli na ich zdrowie i warunki życia, wynika przede wszystkim z emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza. Jak wykazano powyżej, zarówno emisje hałasu jak i zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, w wyniku wdrożenia planu mogą być punktowe, krótkotrwałe i odwracalne, generalnie należy je uznać za nieistotne.

Wdrożenie planu zwiększy zakres wykorzystania otoczenia jeziora Piaseczno do celów wypoczynkowych i rekreacyjnych, co z punktu widzenia potrzeb społecznych należy uznać za działanie korzystne.

9.9. Wpływ na zmiany klimatu, adaptacja do zmian klimatycznych

W aspektach klimatycznych Lubelszczyzna wyróżnia się w stosunku do reszty kraju pod względem ilości dochodzącego i pochłanianego w skali roku promieniowania słonecznego.

Charakterystycznymi cechami warunków cyrkulacyjnych Lubelszczyzny są: szybki przepływ powietrza i szybkie przemieszczanie się układów barycznych, a także ścieranie się wilgotnych mas powietrza atlantyckiego z suchymi masami powietrza kontynentalnego, co powoduje – typową dla klimatu umiarkowanego przejściowego – dużą zmienność warunków pogodowych. Nie mniej jednak podlega tym samym tendencjom, co obszar całej Polski.

Sposób uwzględniania problematyki zmian klimatu musi być dostosowany do specyficznego kontekstu planu lub programu. Należy przyjąć praktyczne podejście uwzględniające perspektywę długoterminową, a także odporności planu na problemy klimatyczne. Projekt zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy małego wycinka gminy Ludwin oraz małego wycinka całości planu dla Jeziora Piaseczno. Ze względu na małą skalę przyszłych ingerencji oraz małe oddziaływania na środowisko, zidentyfikowane w ramach OOS, analiza wpływu na klimat rozumiana jako łagodzenie oraz adaptacja do zmian, oparta jest na analizie ryzyka i możliwego przeciwdziałania ryzyku. Plan zawiera zapisy dotyczące zarówno łagodzenia zmian, jak i adaptacji do nich, m.in. traktujące o wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii, stosowaniu źródeł niskoemisyjnych, wykorzystania wód deszczowych, ochrony wprowadzania zadrzewień i zalesień.

W kwestii łagodzenia oraz adaptacji do zmian klimatycznych kluczowe znaczenie będą miały rozwiązania przyjęte w projektach budowlanych, w których należy uwzględnić takie technologie oraz materiały, które będą gwarantowały niską emisję, wysoką trwałość i odporność na zjawiska ekstremalne. W tym zakresie wymagane jest wprowadzenie regulacji powszechnie obowiązujących.

9.10. Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych

Zjawisko występowania oddziaływań skumulowanych występuje w przypadku, gdy różne przedsięwzięcia lub rodzaje działalności wywierają presję na ten sam element środowiska, w wyniku czego oddziaływania od pojedynczych źródeł sumuje lub w inny sposób zwiększa wpływ. Tym samym oddziaływania uznawane za nieistotne po nałożeniu się na siebie powodują, że skutki będą znacząco negatywne lub ponadnormatywne.

W analizowanym przypadku poszczególne zadania realizowane będą w różnym czasie oraz będą rozrzucone w przestrzeni, bowiem plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza perspektywiczne funkcje dla poszczególnych terenów, które nie muszą zostać wdrożone.

W przypadku zasobów wodnych narzędziem kontroli będzie monitoring stanu wód, realizowany w ramach PMS.

19.11. Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań transgranicznych

Analizowany obszar oddalony jest od granic państwa. Najbliższa granica państwowa to granica z Białorusią. Ewentualne oddziaływania związane z wdrożeniem planu mają charakter lokalny, nie przenoszą się na duże odległości. Nie dotyczą wspólnych z innymi państwami struktur przyrodniczych podatnych na presję. Dodatkowo mała skala potencjalnego wpływu na środowisko całkowicie wyklucza możliwość wystąpienia oddziaływań transgranicznych.

10. Rozwiązania mające na celu uniknięcie lub ograniczenie oddziaływań

Najczęściej wskazywanym komponentem, który może zostać potencjalnie dotknięty oddziaływaniem ze strony zadań przewidzianych w strategii jest różnorodność biologiczna, środowisko wodne oraz ludzie: hałas oraz zanieczyszczenia powietrza, spowodowane etapem budowy oraz modernizacji dróg, które mogą wpływać na samopoczucie oraz zdrowie. Wpływ ten dotyczy jednakże głównie etapu realizacji. Zaznaczyć należy, że po zakończeniu realizacji inwestycji transportowych identyfikuje się pozytywne oddziaływanie na ludzi (poprawa komfortu podróżowania, pojawienie się infrastruktury około drogowej jak np. ścieżki rowerowe, które mogą stanowić zachętę do alternatywnego podróżowania) oraz stan i jakość powietrza atmosferycznego (m.in. redukcja zanieczyszczeń w związku z zastosowaniem nowych technologii).

Działania o charakterze zapobiegawczym koncentrują się na odpowiednim rozpoznaniu warunków środowiskowych, w tym przede wszystkim stosunków wodnych i przyrodniczych na odcinkach kolizyjnych z formami ochrony przyrody, a następnie zastosowaniu adekwatnych technologii i materiałów oraz rozwiązań organizacyjnych. Precyzja inwentaryzacji przyrodniczej oraz aspektów wodnych będzie miała decydujące znaczenie dla wyboru odpowiednich rozwiązań projektowych spełniających wymagania:

- ☐ Zapewnienia maksymalnej ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed nadmiernym zanieczyszczeniem, w tym także ujęć wód,
- ☐ Zapewnienia ochrony dla pomnika przyrody – lipy drobnolistnej, rosnącej w pasie drogi powiatowej Uhnin – Białka,
- ☐ Maksymalnego zachowania istniejących zadrzewień przydrożnych lub dokonania nasadzeń rekompensujących, wyprzedzającego rozpoznania zasiedlenia drzew przez ptaki i inne gatunki zwierząt.
- ☐ Zachowania drożności korytarzy ekologicznych oraz minimalizacji śmiertelności zwierząt na drogach,
- ☐ Ograniczenia placu budowy do pasa drogowego, zwłaszcza na odcinkach dróg na styku z obszarami Natura 2000 oraz PPN
- ☐ Organizacji prac budowlanych w sposób minimalizujący uciążliwości dla otoczenia związane z hałasem, pyleniem i emisją spalin w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych oraz w sąsiedztwie terenów przyrodniczych - w granicach obszarów Natura 2000 oraz Poleskiego Parku Narodowego
- ☐ Adaptacji do zmian klimatycznych (technologie odporne na ekstrema pogodowe).

Podsumowując , należy podkreślić, że prognozowany zakres potencjalnego wpływu na środowisko wodne, przyrodnicze oraz ludzi może być wyeliminowany lub ograniczony do minimum na etapie procedur administracyjnych, w tym decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, poprzez dostosowanie technologii i organizacji prac budowlanych do wymagań ochrony środowiska.

11. Wnioski i rekomendacje

W prognozie oddziaływania na środowisko dokumentu „Strategii rozwoju sieci transportowej w gminach partnerskich na lata 2020 – 2029” dokonano identyfikacji potencjalnych oddziaływań oraz oceny ich istotności w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska. Możliwe potencjalne oddziaływania mogą nastąpić w odniesieniu do zasobów wodnych, środowiska przyrodniczego oraz warunków życia ludzi na etapie budowy.

Szczegółowe rozpoznanie problemów, inwentaryzacja przyrodnicza i na tej podstawie zastosowanie odpowiednich technologii i materiałów oraz organizacji prac – te trzy czynniki działając łącznie pozwolą na uniknięcie znaczących oddziaływań na obszary Natura 2000, Poleski Park Narodowy oraz inne formy ochrony przyrody, nie powodowanie zakłóceń w osiąganiu celów środowiskowych dla jednolitych części wód oraz dotrzymanie standardów środowiska i warunków życia mieszkańców regionu.

Nie prognozuje się wystąpienia kumulacji oddziaływań. Wyklucz się całkowicie wystąpienie oddziaływań transgranicznych.

W oparciu o powyższe, nie ma przeszkód prawnych dla wdrożenia dokumentu. Rekomenduje się przyjęcie „Strategii rozwoju sieci transportowej w gminach partnerskich na lata 2020 – 2029”.

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
w Łęcznej
11-010 Łęczna, ul. Krasnapolska 52
tel 081 752 31 67

Urząd Gminy Ludwin
Ludwin 81, 21-075
76243KP
Wpłynęło dn. 03.11.2021
Przyjęto przez: Monika Grylicka

04D00203

Strona 1/2

Łęczna, 2021-10-25

ONS.NZ.9027.2.30.2021

OPINIA SANITARNA

Na podstawie art. 58 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.)

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Łęcznej

rozpatrując wniosek Wójta Gminy Ludwin znak: ZP.6721.1.2020/2021 z dnia 27. 09. 2021 r. (data wpływu 29. 09. 2021 r.) w sprawie uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu uchwały Rady Gminy Ludwin w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno uchwalonego uchwałą Nr XIX/108/96 Rady Gminy w Ludwinie z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno ogł. w Dz. Urz. Woj. Lubelskiego z 1996 r. Nr 11/96 poz. 91 z późn. zm. dotyczącego wyznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i letniskowej, usług oraz obszarów leśnych i gruntów rolnych

uzgadnia następujący zakres i stopień szczegółowości w/w prognozy oddziaływania na środowisko

1. prognoza oddziaływania na środowisko powinna zawierać:
 - informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art.74a ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.), stanowiące załącznik do prognozy,
 - datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
2. prognoza oddziaływania na środowisko określa, analizuje i ocenia:
 - istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 z późn. zm.),
 - cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - przewidywane ~~znaczące~~ oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

Strona 2/2

3. prognoza oddziaływania na środowisko powinna przedstawiać:
 - rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.
4. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.
5. W prognozie oddziaływania na środowisko, powinny być uwzględnione informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

PAŃSTWOWY FUNDACJA
INSPEKTOR NADZORSTWA
W ŁYBIE
z up. *Krzysztof Brzuch*
mgr inż. *Robert Półka*

Otrzymuje:

1. Wójt Gminy Ludwin, 21-075 Ludwin.
2. a/a.

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W LUBLINIE**

Lublin, 13 października 2021 r.

WOOS. 411.68.2021.AŁ

**Wójt Gminy Ludwin
21-175 Ludwin 51**

Odpowiadając na pismo Wójta Gminy Ludwin znak: ZP.6721.1.2020/2021 z dnia 27 września 2021 r. (data wpływu 29.09.2021 r.) z prośbą o uzgodnienie, na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.) zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Piaseczno, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie uprzejmie informuje, że prognoza powinna zawierać, określać, analizować i oceniać oraz przedstawiać zagadnienia zgodnie z art. 51 ust. 2 ww. ustawy, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 52 tej ustawy.

W szczególności prognoza powinna:

- określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1098), występujących na terenie gminy Ludwin w szczególności dotyczące Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie oraz użytku ekologicznego Jezioro Piaseczno;

- zidentyfikować i ocenić przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z projektowanego przeznaczenia terenu, w tym na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

W szczególności należy ocenić czy ustalenia mpzp nie naruszają zasad ochrony i zakazów obowiązujących na terenie Parku Krajobrazowego Pojezierze Łęczyńskie.

- przedstawić podsumowanie ocen cząstkowych dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego oraz obszarów chronionych.

Ponadto należy przeanalizować i ocenić wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na zmiany klimatyczne oraz różnorodność biologiczną. Jednocześnie należy rozważyć czy przewidywane zmiany warunków klimatycznych i środowiskowych będą miały wpływ na realizację projektowanego dokumentu. W prognozie należy przeanalizować czy ustalenia projektu planu uwzględniają cele i kierunki adaptacji do zmian klimatu, o których mowa w Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 opracowanym przez Ministerstwo Środowiska.

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

W opracowaniu powyższych zagadnień pomocny może być poradnik opublikowany przez Komisję Europejską pt. „Poradnik dotyczący uwzględniania problematyki zmian klimatu i różnorodności biologicznej w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko” zamieszczony na stronie internetowej Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

W prognozie oddziaływania na środowisko należy przedstawić rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

Zgodnie z art. 52 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Lublinie**

dr inż. Arkadiusz Iwaniuk
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Ludwin
2. a/a.

*Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego jeziora Piaseczno*

Lublin, 2.12. 2021r.

Beata Sielewicz

Oświadczam, że:

1. Spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisku (Dz. U. 2000, poz. 283), dotyczące sporządzającego prognozę.
z
2. Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

